

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ งานวิจัย

KK 1246756

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2563

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย : นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)

ว่าที่ร้อยตรี

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริญ ชูยกระเดื่อง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศাত্রา สหสัทธน์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

ชื่อเรื่อง	: การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	: นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู
ปริญญา	: ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรกานต์ จังหาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพาพร สุจารี
ปีการศึกษา	: 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนและหลังเรียนและ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 39 คน โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.01/77.69 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6827 3) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนเท่ากับ 11.54 และหลังเรียนเท่ากับ 31.41 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจ

ต่อกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model โดยรวมอยู่ในระดับมาก
(\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.52)

คำสำคัญ : วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model, กิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร, และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : Development of English Listening and Speaking Learning Activities for Communication for Mattayomsuksa 5 Students through B-SLIM Model Teaching Method

Author : Charinrat Puncroo

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr. Surakan Changhan
Assistant Professor Dr. Tipaporn Sujaree

Year : 2020

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop English listening and speaking learning activities for communication for Mattayomsuksa 5 students through B-SLIM Model teaching method with a required efficiency of 75 / 75 2) to study efficiency index of English listening and speaking learning for communication for Mattayomsuksa 5 students through B-SLIM Model teaching method before and after studying 3) to compare English listening and speaking for communication learning achievement through B-SLIM Model teaching method before and after studying 4) to find out satisfaction of the students for B-SLIM Model teaching method learning activities. The sample group for this research was 39 Mattayomsuksa 5/2 students, Phadungnaree School, Muang district, Maha sarakham province, the second semester, academic year 2019. Research instruments were 1) lesson plans 2) achievement test of listening and speaking skills 3) students' satisfaction questionnaire.

The results of research are 1) the efficiency of listening and speaking learning activities is 79.01/77.69. 2) Efficiency index of English listening and speaking for communication learning for Mattayomsuksa 5 students is 0.6827. 3) The means of English listening and speaking for communication learning achievement through B-SLIM Model teaching method are 11.54 and 31.41, respectively before and after studying. 4) The students' satisfaction mean of listening and speaking learning activities through B-SLIM Model teaching method is 4.47 which is in high level.

Keywords: B-SLIM Model Teaching Method, Listening and Speaking Learning Activities for Communication and Mattayomsuksa 5 students

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล วรคำ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศาสตรา สหัสทัศน์ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ขอขอบพระคุณ คุณครูสกล มาบุญธรรม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี คุณครูเรไร สุปัญญาตร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี คุณครูสุเมธ เทียงดาห์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี คุณครูจันทรี ไปหนี่ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี คุณครูสไบพร พงศ์ศาสตร์ ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านค้อดอนแคน ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงนารี คณะครู และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงนารี ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ในครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกคนที่ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจในการทำวิจัยมาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณ คุณพ่ออรินทร์และคุณแม่สสิระฉัตร พันธุ์ครู ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือให้คำปรึกษาในการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นางสาวชรินรัตน์ พันธุ์ครู

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	8
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	9
2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
2.2 การฟังและการพูด	23
2.3 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	46
2.4 รูปแบบการสอนตามแบบ B-SLIM Model	51
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model	57
2.6 ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล	62
2.7 ความพึงพอใจ	64
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	66
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	70

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	71
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	71
3.2 เครื่องมือวิจัย	71
3.3 การสร้างและหาคคุณภาพเครื่องมือวิจัย	72
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	82
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	83
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	83
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	88
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย	88
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิจัย	88
4.3 ผลการวิจัย	89
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
5.1 สรุป	95
5.2 อภิปรายผล	96
5.3 ข้อเสนอแนะ	99
บรรณานุกรม	101
ภาคผนวก	107
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	
แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบสอบถาม	
ความพึงพอใจ	108
ภาคผนวก ข ตารางค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น	
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินการทดสอบวัดผล	
สัมฤทธิ์ แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ	149

หัวข้อ	หน้า
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	154
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	161
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	169
ประวัติผู้วิจัย	170

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับชั่วโมงเรียน	73
3.2 ความระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบที่ต้องการ	77
4.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้	89
4.2 ดัชนีประสิทธิผลของความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	90
4.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model	91
4.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model	92
ข.1 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (จำนวน 50 ข้อ) เรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การฟังและการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	150
ข.2 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ฉบับจริงจำนวน 40 ข้อ) เรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การฟังและ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	151
ข.3 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ข้อสอบอิงเกณฑ์ จำนวน 40 ข้อ โดยใช้สูตร Lovett	152

ค.1	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ของแผนการจัดการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	155
ค.2	ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟัง และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอน แบบ B-SLIM Model (E2)	159

สารบัญญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิด	70
-----	------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญที่บุคคลใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและค้นคว้าหาความรู้ ผู้ที่สามารถใช้ทักษะทางภาษาได้ดีย่อมช่วยเสริมสร้างให้การดำเนินกิจการต่าง ๆ พัฒนาไปอย่างมีประสิทธิภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ดังนั้นการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในทุกระดับจึงควรได้รับการเอาใจใส่ ให้สามารถจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาของผู้เรียนทุกด้าน ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน อย่างมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ระบุไว้ในหลักสูตร เนื่องจากสาระสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหลายคนยอมรับว่าทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะเป็นทักษะที่ใช้มากกว่าทักษะอื่น (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539, น. 73) ทักษะการฟังในระดับเริ่มต้นเน้นการฟังเสียงพยางค์คำศัพท์วลีแล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง (กุศยา แสงเดช, 2548, น. 132) ในการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษแต่ละด้าน เห็นว่าทักษะการฟังเป็นทักษะแรกของการสื่อสาร ถ้าฟังไม่รู้เรื่องผู้เรียนก็ไม่สามารถพูดโต้ตอบสนทนา เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารจากผู้อื่นได้อย่างเข้าใจ (ธูปทอง กว่างสวาสดี, 2549, น. 39) ซึ่งจะส่งผลต่อทักษะการพูดซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกที่ผู้ฟังได้รับรู้

และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นการฟังและการพูดจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การฝึกความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญพอ ๆ กับการฝึกความสามารถในการพูด ดังนั้นจึง ควรพัฒนาทักษะทั้งสองไปพร้อม ๆ กัน การฟังและการพูดนี้เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคน ขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง ผู้ฟังจะต้องตีความสิ่งที่ผู้พูดถ่ายทอดออกมา ให้สามารถตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือสามารถสื่อสารได้ตรงกับความต้องการ เพื่อสื่อความหมายของผู้พูด ทักษะการฟังและการพูดไม่สามารถแยกจากกันได้ถึงแม้ว่าบางครั้งเราจะ ใช้ทักษะเพียงอย่างเดียว เช่น การฟังวิทยากรหรือฟังการอภิปรายก็ตาม ทักษะการฟังเป็นทักษะ ทางด้านการรับ (Receptive Skill) และทักษะการพูดเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) โดยที่ผู้พูดต้องมีความสามารถทางภาษาทุกด้านเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึก ของตนเองออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจรวมทั้งการแสดงสถานภาพผู้พูดได้ถูกต้อง (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550, น. 162)

จากการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (อ30222) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยได้พบปัญหาที่เกิดขึ้นกับ นักเรียน คือปัญหาการพูดไม่ได้และฟังไม่เข้าใจ นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการพูดและการฟังที่ดี ไม่สามารถพูดให้เป็นประโยค วลี ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และไม่สามารถตอบได้ว่าสิ่งที่ได้รับฟัง ไปหมายความว่าอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการฟังจากคลิปเสียงจากเจ้าของภาษา หรือแม้แต่คำถามง่าย ๆ จากครูผู้สอน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากนักเรียนยังไม่มีคลังคำศัพท์ที่เพียงพอ นักเรียนขาดความ กระตือรือร้นในการเรียน และนอกจากนี้ นักเรียนยังขาดพื้นฐานของทักษะการฟังและการพูดอาจเป็น ด้วยข้อจำกัดหลายอย่าง อาทิ เวลาในการเรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการพูดและการฟัง นักเรียน มีความเขินอายเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ เพราะเกรงว่าจะพูดผิด หรือขาดพื้นฐานไวยากรณ์ที่ดี ทำให้ ไม่รู้ว่าต้องพูดอย่างไร อีกทั้งนักเรียนไม่มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับเจ้าของภาษา ทำให้ประสบการณ์การฟัง และการพูดมีไม่มากนัก นอกจากนี้ นักเรียนบางส่วนยังไม่ใส่ใจศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองอีกด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจนำวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model มาจัดการเรียนการสอน ซึ่ง B-SLIM Model นี้คือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนที่เน้นการสื่อความหมายด้านต่าง ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนนั้น มีรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจหลายแนวทาง โดยเฉพาะ การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง เพื่อมุ่งเน้นการสื่อสาร ซึ่ง Bilash ได้ออกแบบวิธีการเรียนการสอน

เพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) มีชื่อเรียกว่า รูปแบบการสอนภาษาที่สองของ บิลาช (Bilash's Second Language Instructional Model) หรือ B-SLIM Model โดยกำหนดขั้นตอน กิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ภาษาของนักเรียน ซึ่งเริ่มจากทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แล้วนำมาจัดลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสม โดยการเน้น ให้อัจฉริยะตัวป้อนที่มีความหมายเข้าใจได้ และอยู่บนความรู้เดิมของนักเรียน ซึ่งนักเรียนประสบผลสำเร็จ ดังที่คาดหมายได้ หากครูเข้าใจวิธีการจัดปัจจัยตัวป้อน (Input) เตรียมสื่ออุปกรณ์ และจัดกิจกรรม ให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมอย่างหลากหลาย เช่น กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม ในการฝึก กิจกรรมนักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งส่งผล ต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (ฐปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549, น. 36-41)

แนวคิดของทฤษฎีการสอนแบบ B-SLIM Model ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผนและเตรียมการ (Planning and Preparation) 2) ขั้นทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้สอนป้อน (Comprehensible Input) 3) ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity) 4) ขั้นผล (Output) และ 5) ขั้นประเมินผล (Evaluation) (ฐปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549, น. 24-30) ครูผู้สอน ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด ให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทสถานการณ์ และเรียนรู้ความหมายของสำนวน ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ต้องช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียน ได้ใช้ศักยภาพและประสบการณ์ในการเรียนรู้เดิมที่ครอบคลุมกับเหตุการณ์จริง กำหนดแนวทางและ เป้าหมายของการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ชัดเจน โดยการจัดกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็น สำคัญ นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2546, น. 49-51)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาเรื่องการจัดกิจกรรม การเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model เพื่อ พัฒนาและแก้ปัญหาทักษะด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเป็นแนวทาง ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนกับหลังเรียน

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 15 ห้อง รวมทั้งสิ้น 477 คน ที่จัดการความสามารถ

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 39 คน โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูด
2. ความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 กรอบเนื้อหา

ยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนผดุงนารี พ.ศ. 2551 โดยมีสาระ มาตรฐาน ตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

1. อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

2. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

3. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัว ประสบการณ์สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

4. เลือกและใช้คำขอร้องให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบายอย่างคล่องแคล่ว

5. พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอ ตอรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ
ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม

6. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม

7. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่อง
ต่าง ๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

8. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ข่าว/เหตุการณ์ เรื่อง
และประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

9. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญแก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม
ข่าว เหตุการณ์และสถานการณ์ตามความสนใจ

10. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์
ทั้งในท้องถิ่นสังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

โดยนำสาระการเรียนรู้มาจัดทำแผนได้ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ดังนี้

แผนที่ 1 What did they say? เวลา 2 ชั่วโมง

แผนที่ 2 What did they say? เวลา 2 ชั่วโมง

แผนที่ 3 Small talk เวลา 2 ชั่วโมง

แผนที่ 4 Small talk เวลา 2 ชั่วโมง

แผนที่ 5 As good as it gets เวลา 2 ชั่วโมง

แผนที่ 6 As good as it gets เวลา 2 ชั่วโมง

แผนที่ 7 How is it cooked? เวลา 2 ชั่วโมง

แผนที่ 8 How is it cooked? เวลา 2 ชั่วโมง

1.4.4 ระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

1.4.5 สถานที่วิจัย

โรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26

1.5 นวัตกรรมเฉพาะ

“ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” หมายถึง ความสามารถในการโต้ตอบ อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ และความสามารถในการจับประเด็นใจความสำคัญจากสิ่งที่ได้ฟังมาอย่างถูกต้องและครบถ้วน สามารถอธิบายได้ว่าสิ่งที่กำลังรับฟังนั้น กล่าวถึงอะไร แล้วนำมาเล่า อภิปราย วิเคราะห์ หรือแสดงความคิดเห็นได้

“วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model” หมายถึง วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model เป็นรูปแบบหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสารประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation)
2. ขั้นทำความเข้าใจความรู้ใหม่ (Comprehensible Input)
3. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity)
4. ขั้นผล (Output)
5. ขั้นประเมินผล (Evaluation)

“ประสิทธิภาพ” หมายถึง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ยึดเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E1/E2 = 75/75$

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ โดยคำนวณจากคะแนนระหว่างเรียน ที่ได้จากคะแนนจากการทดสอบการฟังและการพูดและใบงาน ในแต่ละแผน ยึดเกณฑ์ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ที่คำนวณจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ยึดเกณฑ์ร้อยละ 75

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ของนักเรียน ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ประเมินจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 นักเรียนมีทักษะการพูดและการฟังที่ดีขึ้น สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ สามารถนำทักษะนี้ไปต่อยอดในด้านอื่น ๆ ได้

1.6.2 ครูผู้สอนได้แนวทางนำวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ไปใช้แก้ปัญหาแก่นักเรียน ห้องอื่น ๆ ได้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

1.6.3 โรงเรียนได้แนวทางการพัฒนาวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การฟังและการพูด
3. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. รูปแบบการสอนตามแบบ B-SLIM Model
5. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model
6. ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิด

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักนายกรัฐมนตรี (2542) กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น

จากการวิจัย และติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรในช่วงระยะ 6 ปีที่ผ่านมา พบว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดดีหลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษาทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และมีแนวคิดและหลักการในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าวยังได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติและผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสมชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ใน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกัน ทำงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตาม อัยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับ ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มี วินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถี ชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และ พัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันใน สังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ดังนี้

4.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

4.1.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและ

สังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับ ข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มี ประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.1.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด สังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำ ไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่าง เหมาะสม

4.1.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและ ข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มี ประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.1.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำ กระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่าง บุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการ เปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผล กระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.1.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและ สังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและ พลโลก ดังนี้

5.1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

5.2. ซื่อสัตย์สุจริต

5.3. มีวินัย

5.4. ใฝ่เรียนรู้

5.5. อยู่อย่างพอเพียง

5.6. มุ่งมั่นในการทำงาน

5.7. รักความเป็นไทย

5.8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

6. มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

6.1 ภาษาไทย

6.2 คณิตศาสตร์

6.3 วิทยาศาสตร์

6.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

6.6 ศิลปะ

6.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

6.8 ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้

ทราบว่าการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษา ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

2.1.1 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนผดุงนารี

2.1.1.1 วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศที่หลากหลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความใฝ่รู้มีแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง สามารถนำเอาทักษะทางด้านภาษาไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพของตนเอง

2.1.1.2 พันธกิจ

- 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสาร สื่อความหมายในชีวิตประจำวัน
- 2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร และแสวงหาความรู้
- 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ในชุมชน และในท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมให้ครูนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 5) พัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการคิด การจัดการกระบวนการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

2.1.2.2 เป้าหมาย

- 1) ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้

2) ผู้เรียนสามารถนำเสนอ เชื่อมโยง ความรู้ต่าง ๆ ในรายวิชา ภาษาต่างประเทศและวิชาอื่น ๆ

3) ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมในการใช้สื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศ ในการแสวงหาความรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน

4) ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจัดทำแผนการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม

5) ครูมีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการจัดการกระบวนการ เรียนการสอน

2.1.2.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.1.5 คุณภาพผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1) ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจงคำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2) สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3) พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4) เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5) อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6) ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุปลง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟังและการพูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2.1.1.6 โครงสร้างหลักสูตรที่เปิด 3 ปีการศึกษา 2560-2562

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์)

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1		น.ก.	ชั้น	ภาคเรียนที่ 2		น.ก.
ม.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	1.0	ม.5	อ32102	ภาษาอังกฤษ	1.0
	อ30221	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน			อ30222	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0
	จ32201	ภาษาจีน	0.5		จ32202	ภาษาจีน	0.5

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์)

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1		น.ก.	ชั้น	ภาคเรียนที่ 2		น.ก.
ม.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	1.0	ม.5	อ32102	ภาษาอังกฤษ	1.0
	อ30221	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน			อ30222	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0
	จ32201	ภาษาจีน	0.5		จ32202	ภาษาจีน	0.5

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนการเรียน ภาษาจีน)

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1		น.ก.	ชั้น	ภาคเรียนที่ 2		น.ก.
ม.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	1.0	ม.5	อ32102	ภาษาอังกฤษ	1.0
	อ30221	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0		อ30222	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0
	จ30203	ภาษาจีน3	2.0		จ30204	ภาษาจีน4	2.0
	จ30209	จีนเพื่อการ สนทนา	1.0		จ30210	จีนเพื่อการสนทนา	1.0
	จ30215	จีนใน ชีวิตประจำวัน			จ30216	จีนใน ชีวิตประจำวัน	1.0

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนการเรียน ภาษาเวียดนาม)

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1		น.ก.	ชั้น	ภาคเรียนที่ 2		น.ก.
ม.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	1.0	ม.5	อ32102	ภาษาอังกฤษ	1.0
	อ30221	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0		อ30222	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0
	ต30203	ภาษาเวียดนาม 3	2.0		ต30204	ภาษาเวียดนาม4	2.0
	ต30209	เวียดนามเพื่อ การสื่อสาร	1.0		ต30210	เวียดนามเพื่อการ สื่อสาร	1.0
	ต30215	เวียดนามใน ชีวิตประจำวัน			ต30216	เวียดนามใน ชีวิตประจำวัน	1.0

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนการเรียน ภาษาญี่ปุ่น)

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1		น.ก.	ชั้น	ภาคเรียนที่ 2		น.ก.
ม.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	1.0	ม.5	อ32102	ภาษาอังกฤษ	1.0
	อ30221	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0		อ30222	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0
	ญ30203	ภาษาญี่ปุ่น3	2.0		ญ30204	ภาษาญี่ปุ่น4	2.0
	ญ30209	ญี่ปุ่นเพื่อการ สนทนา	1.0		ญ30210	ญี่ปุ่นเพื่อการ สนทนา	1.0
	ญ30215	ญี่ปุ่นใน ชีวิตประจำวัน	1.0		ญ30216	ญี่ปุ่นใน ชีวิตประจำวัน	1.0

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนการเรียน ภาษาเกาหลี)

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1		น.ก.	ชั้น	ภาคเรียนที่ 2		น.ก.
ม.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	1.0	ม.5	อ32102	ภาษาอังกฤษ	1.0
	อ30221	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0		อ30222	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0
	ก30203	ภาษาเกาหลี3	2.0		ก30204	ภาษาเกาหลี4	2.0
	ก30209	เกาหลีเพื่อการ สนทนา	1.0		ก30210	เกาหลีเพื่อการ สนทนา	1.0
	ก30215	เกาหลีใน ชีวิตประจำวัน			ก30216	เกาหลีใน ชีวิตประจำวัน	1.0

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนการเรียนธุรกิจ)

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1		น.ก.	ชั้น	ภาคเรียนที่ 2		น.ก.
ม.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	1.0	ม.5	อ32102	ภาษาอังกฤษ	1.0
	อ30227	ภาษาอังกฤษ ธุรกิจ	1.5		อ30228	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	1.5
	จ32201	ภาษาจีน	0.5		จ32202	ภาษาจีน	0.5

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนการเรียนศิลปะ-การงานอาชีพ)

ชั้น	ภาคเรียนที่ 1		น.ก.	ชั้น	ภาคเรียนที่ 2		น.ก.
ม.5	อ32101	ภาษาอังกฤษ	1.0	ม.5	อ32102	ภาษาอังกฤษ	1.0
	อ30221	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0		อ30222	ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	1.0
	จ32201	ภาษาจีน	0.5		จ32202	ภาษาจีน	0.5

2.2 การฟังและการพูด

2.2.1 ความหมายของการฟัง

กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น. 4) ได้มีผู้ให้คำนิยามของการฟังไว้ว่า เราไม่สามารถเรียนการพูดได้ หากเราไม่ได้เรียนรู้การฟังเสียก่อน แล้วเราจะไม่สามารถรับรู้ข้อมูลหรือรับสารได้ หากเราไม่สามารถเข้าใจว่าผู้ส่งสารหรือผู้พูดพูดว่าอย่างไร

ม.ล. รัฐิรต์น์ ลดาวัลย์ (2543, น. 32) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า “การฟังนั้นต่างจากการได้ยิน ซึ่งเป็นการรับรู้อย่างหนึ่งของร่างกาย โดยอาศัยโสตประสาทเป็นเครื่องรับรู้ แต่การฟังนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการทำงานอย่างตั้งใจของระบบประสาท ซึ่งจะต้องประกอบด้วย การได้ยิน การรับรู้หรือสัญชาตญาณ การจำได้ ละความเข้าใจ หมายความว่า ในการฟังนั้น ต้องมีการรับสารและตีความหมายของสารที่ได้ยินนั้นด้วย การฟังจึงนับว่า เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้ฟังต้องใช้ทักษะ ไหวพริบ และความคิดเป็นสำคัญ”

Hallyday (1978, p. 214, อ้างถึงใน บัญชา อังสกุล, 2545, น. 63) ได้ให้ความหมายการฟังภาษาว่า เป็นการฟังคำพูดหรือฟังเสียง มิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียว การที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้พูดพูด ทำให้เป็นผู้ฟังที่ดี คือเข้าใจผู้พูด พูดอะไร และพูดเกี่ยวกับอะไร

2.2.2 ความหมายของการพูด

สุโรพงษ์ ทองเจริญ (2526, น. 121) ได้ให้ความหมายของการพูดว่าการพูดเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกเพื่อแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ผู้อื่นหรือสถานการณ์อื่นหรือใช้ถ้อยคำเพื่อโน้มน้าวผู้อื่นให้คล้อยตามตนเองการพูดเป็นเครื่องมือของคนในการใช้ภาษา ดังนั้นครูจึงต้องมีหน้าที่ที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนพูดโดยการหาแบบฝึกหัดที่เหมาะสมมาให้ให้นักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงออก

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 21) ให้นิยามว่าทักษะการพูดนั้นผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำระดับเสียงสูงต่ำในประโยคเพื่อสื่อความหมายด้วยแล้วผู้พูดยังแสดงถึง

วัฒนธรรมและสถานภาพของผู้พูดด้วยคือแสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่าตนต้องการจะพูดอะไร พูดกับใครพูดที่ไหนและพูดอย่างไร

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, น. 316) ได้ให้ความหมายว่าทักษะพูดเป็นทักษะทางสังคม (Social Skill) การพูดอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความรู้องค์ประกอบทางภาษาและความตระหนักถึงลีลาภาษาตลอดจนการสื่อความหมายโดยสื่อที่ไม่ได้เป็นตัวภาษา (Non-verbal Medium) ภาษาพูดมีลักษณะเฉพาะของตัวเองซึ่งประกอบด้วยการใช้ลักษณะภาษาต่อไปนี้บ่อยครั้งกว่าภาษาเขียนคือการรวมคำให้สั้น (Contractions) บุรุษสรรพนาม (Personal Pronoun) คำถาม (Questions) คำที่เป็นรูปธรรม (Concrete Words) คำที่มีพยางค์สั้นๆ (Fewer Syllables) การทวนคำทวนความ (Restatement) การซ้ำคำซ้ำความ (Repetition) การออกอุทาน (Interjection) นอกจากนี้โครงสร้างทางภาษามักไม่เป็นระเบียบแบบแผนเหมือนภาษาพูดเพราะมีการกล่าวด้วยความลังเลการพูดกลับไปกลับมาการเปลี่ยนตัวประธานในข้อความ

เตือนใจ เฉลิมกิจ (2545, น. 57) ได้ให้ความหมายว่าการพูดเป็นทักษะที่สอนยาก เพราะผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษาเป็นอย่างดีเพื่อที่จะพูดในสิ่งที่ต้องการสื่อได้ เช่น คำศัพท์ การออกเสียงโครงสร้างทางไวยากรณ์ หัวข้อทางภาษา เป็นต้น

บัญชา อังสกุล (2545, น. 65) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการพูด ภาษาต่างประเทศคือความสามารถที่จะแสดงออกถึงความต้องการและความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดเองในสภาพที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันหรือการรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด นอกจากนี้ยังสามารถเรียบเรียงคำพูดที่ได้ฟังหรือสิ่งที่อ่านมาให้เป็นคำพูดของตนเองทั้งสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่วด้วยเมื่อสามารถพูดภาษาได้ก็ย่อมต้องสามารถฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้เข้าใจและช่วยให้ง่ายขึ้นต่อการอ่านและเขียน

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น. 163) ได้ให้ความหมายว่าการพูดคือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมเป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเองและต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟังดังนั้นจุดประสงค์ของการพูดคือสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจหลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิดไวยากรณ์ผิดใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสมนอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

สรุปได้ว่าทักษะการพูดหมายถึง การสื่อสารที่ต้องผ่านกระบวนการคิดอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีจุดมุ่งหมายในการพูด ผู้พูดต้องสามารถเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ได้กระชับ จับใจความได้ สามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่ายโดยไม่มีความสับสน มีการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ออกเสียงได้ชัดเจน ง่ายต่อการฟัง มีการแสดงท่าทางขณะพูดให้เหมาะสมกับเรื่องราวที่พูด

2.2.3 ความสำคัญของการฟัง

สุมินตรา อังวัฒนกุล (2537, น. 159) ให้ความสำคัญกับทักษะการฟังไว้ว่า การฟังนับเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมาก และเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงสามารถพูดโต้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ต่อไป

Doff (1991, น. 198) กล่าวถึงความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่า ในการสื่อสารนั้นผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่าสิ่งที่ผู้พูดพูดนั้นหมายความว่าอย่างไร เมื่อเข้าใจก็จะตระหนักว่าควรจะพูดตอบไปอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกทักษะการฟังให้มาก โดยเฉพาะในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ จะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดีและสามารถพูดได้

Donell (1992, pp. 58 – 59) กล่าวถึงความสำคัญของการฟังว่า เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้และมีความสำคัญมากต่อประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการฟังจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

Husen and Postlethwaite (1994, pp.34 – 39) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการฟังว่า ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการฟังในอัตราสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ ทักษะการฟังประกอบด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก ซึ่งผู้สอนสามารถสอนทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการฟังและใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ

เยาวรัตน์ การพานิช กับอังคณา ทองพูน (2542, น. 22–24) ได้กล่าวถึงการฟังอย่างคล้ายคลึงกันว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนภาษา เนื่องจากเป็นทักษะการรับสาร (Receptive Skills) ซึ่งจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาพูด แต่ทักษะการฟังต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก ทั้งในการเรียนภาษาแม่และภาษาที่สอง โดยเฉพาะนักเรียน เพราะนักเรียนจะ

ประสบความสำเร็จในการเรียนขึ้นอยู่กับความเข้าใจขณะที่ฟังครูบรรยาย และร่วมทำกิจกรรมในห้องเรียน

2.2.4 ความสำคัญของการพูด

สมิตรา อังวัฒนกุล(2540, น. 55-65) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่าเป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาตามวิธีสอนแบบพูดมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนได้โดยผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนนั้นซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัยสามารถพูดได้โดยไม่ต้องหยุดคิด ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ ส่วนผู้เรียนนั้นเป็นผู้ลอกเลียนแบบและปฏิบัติตามผู้สอน วิธีสอนแบบพูดเน้นภาษาที่พูดในชีวิตประจำวันซึ่งผู้สอนต้องจัดระดับความซับซ้อนของภาษาผู้เรียนที่เพิ่มเรียนใหม่จะเรียนรู้รูปแบบง่าย ๆ ก่อน โดยจะนำคำศัพท์และโครงสร้างมาให้ฝึกในรูปแบบต่าง ๆ เช่นพูดซ้ำ ๆ ถามตอบซึ่งทักษะที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุดคือทักษะการพูดการฝึกออกเสียงตั้งแต่เริ่มแรกการเรียนการสอนในห้องเรียนควรใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนไม่ใช่ภาษาแม่ของผู้เรียน การวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาของผู้เรียนและภาษาต่างประเทศที่เรียนจะทำให้ผู้สอนคาดได้ว่าจุดไหนที่นักเรียนประสบความสำเร็จมากที่สุด การป้องกันไม่ให้ผู้เรียนทำผิดนั้นสำคัญเพราะความผิดพลาดจะก่อนิสัยที่ไม่ดี ฉะนั้นเมื่อผู้เรียนทำผิดผู้สอนต้องรีบแก้ไขทันที วิธีสอนแบบนี้ต้องใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนเพื่อช่วยทำให้เกิดความเข้าใจรวดเร็วถูกต้อง ทำให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 19-21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษไว้ว่าในระยะที่ผ่านมาเน้นการฝึกการออกเสียง (Pronunciation) โดยการฝึกการออกเสียงหนักเบาในคำ (Stress) ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค (Intonation) ตลอดจนการฝึกโครงสร้างประโยคหลาย ๆ แบบ (Pattern Drills) โดยเน้นความถูกต้อง (Accuracy) ตามหลักภาษาศาสตร์จนละเลยที่จะฝึกยุทธวิธีที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและสามารถได้ตอบในความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้มาใช้โดยเฉพาะในด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Analysis) ซึ่งเชื่อว่าภาษาไม่ได้เกิดโดดเดี่ยวแต่ขึ้นอยู่กับบริบททางสังคม (Social Context)

กรมวิชาการ (2545, น. 67) ได้สรุปความสำคัญของการพูดว่าความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น เพราะมีส่วนช่วยที่จะแสดงออกถึงความต้องการ และความรู้สึกนึกคิดของผู้พูด โดยสามารถนำการพูดนั้นไปใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือการรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยถ้อยคำที่กะทัดรัด อีกทั้งยังสามารถเรียบเรียงคำพูดที่ได้ฟังหรือสิ่งที่อ่านมาให้เป็นคำพูดของตนเอง อีกทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว เมื่อสามารถพูดได้ก็ย่อมสามารถฟังสิ่งที่ผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และช่วยให้ง่ายต่อการอ่านและการเขียน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการพูดคือ ช่วยให้การสื่อสารในด้านต่าง ๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้พูดสามารถถ่ายทอดเรื่องราว แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด ผ่านการพูดได้ ทำให้การดำรงชีวิตในสังคมง่ายขึ้น การพูดที่ดีจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ ความรู้สึกที่ดี หรือได้ความรู้จากเรื่องที่ฟัง และสิ่งสำคัญคือผู้พูดต้องพูดแต่เรื่องที่ดีและคิดก่อนพูดทุกครั้ง

2.2.5 ความสามารถการฟัง

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2545, น. 72-73) ได้กล่าวถึงระดับความสามารถของทักษะการฟังว่าสามารถแบ่งได้ 5 ระดับ โดยใช้ลักษณะการวัดและการประเมินผลตามตัวอย่าง

1. ระดับกลไก

1.1 สามารถฟังฟังคำแล้วบอกความแตกต่างและความเหมือนกันของคำที่ได้ยิน

1.2 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่ตรงกับประโยคที่ได้ยิน

1.3 สามารถฟังคำแล้วเลือกคำที่มีเสียงสระพ้องกับคำที่ได้ยินคำแรก

1.4 สามารถฟังประโยคแล้วบอกระดับเสียงสูงต่ำในประโยคที่ได้ยิน

1.5 สามารถฟังคำแล้วบอกเสียงเน้นหนักในคำที่ได้ยิน

1.6 สามารถฟังเสียงคำศัพท์ 1 คำ เว้นเวลาสักครู่ให้ฟังเสียงคำศัพท์อีก 3 แล้วให้ผู้เรียนเลือกว่าคำใดใน 3 คำ เหมือนคำศัพท์คำแรก

1.7 สามารถฟังคำศัพท์ 1 ชุด ประมาณ 5-10 คำ แล้วให้ผู้เรียนเลือกคำว่าคำใดเป็นภาษาอังกฤษ คำใดไม่ใช่ภาษาอังกฤษ

- การเดินทางได้
2. ระดับความรู้
- 2.1 สามารถฟังคำสั่งปฏิบัติตามได้ เช่น บอกทิศทางแล้วลากเส้นแสดง
 - 2.2 สามารถฟังคำสั่งแล้วเลือกภาพตรงกับประโยคที่ได้ยิน
 - 2.3 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกภาพที่ตรงกับประโยคที่ได้ยิน
 - 2.4 สามารถฟังคำสั่งแล้วเลือกคำที่ได้ยินที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกันได้
 - 2.5 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่มีความหมายอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
 - 2.6 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกประโยคที่มีความหมายเช่นเดียวกับประโยคที่ได้ยิน
3. ระดับการถ่ายโอน
- 3.1 สามารถฟังประโยคเกี่ยวกับเวลาแล้วตอบคำถามได้
 - 3.2 สามารถฟังคำถามแล้วเลือกคำตอบที่เหมาะสม
 - 3.3 สามารถฟังประโยคแล้วเลือกคำที่เติมลงในประโยคที่ได้ยิน
 - 3.4 สามารถฟังคำสั่งแล้ววาดภาพตามคำสั่งได้
 - 3.5 สามารถฟังประโยคแล้วตอบคำถามได้
4. ระดับสื่อสาร
- 4.1 สามารถฟังเพลงแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญได้
 - 4.2 สามารถฟังบทสนทนาแล้วสรุปเรื่องได้
 - 4.3 สามารถฟังข้อความแล้วตอบคำถามสั้น ๆ ได้
 - 4.4 สามารถฟังข้อความแล้วเลือกภาพตามลำดับเหตุการณ์ได้
 - 4.5 สามารถฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดการสนทนาได้
5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์
- 5.1 สามารถฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายแฝง
 - 5.2 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกสถานการณ์ที่เกิดเหตุการณ์ได้
 - 5.3 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกอารมณ์ของผู้พูดได้
 - 5.4 สามารถฟังบทสนทนาแล้วบอกจุดประสงค์ของการพูดได้

2.2.6 ความสามารถในการพูด

Valette and Disick (1972, pp. 152-153) ได้จัดระดับความสามารถในการพูด เป็น 5 ระดับดังนี้

1. ระดับกลไก (Mechanical Skill) นักเรียนสามารถพูดเลียนแบบ เสียงระดับเสียง เสียงเน้นหนัก จังหวะ การหยุดและการออกเสียงเชื่อมระหว่างคำตามแบบเจ้าของภาษาได้ และสามารถออกเสียงคำและข้อความที่ได้เรียนมา แม้ไม่เข้าใจความหมายก็สามารถท่องจำคำ ประโยค หรือข้อความ บทสนทนาต่าง ๆ ได้

2. ระดับความรู้ (Knowledge) นักเรียนสามารถพูดออกเสียงและตอบคำถาม อย่างเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ของสิ่งที่เคยเรียนมาและสามารถพูดด้วยหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้

3. ระดับการถ่ายโอน (Transfer) นักเรียนสามารถพูดและสร้างรูปประโยคใหม่ๆ ตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้วได้ตามที่ต้องการและสามารถพูดสนทนาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4. ระดับการสื่อสาร (Communication) นักเรียนสามารถพูดและแสดงความคิดเห็น ความต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว พูดสื่อสารได้ด้วยการให้คำศัพท์ที่หลากหลายแลมีความเข้าใจจนมีความสามารถในการพูดสื่อความหมายได้มากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) นักเรียนสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วมีความสามารถในการเลือกใช้คำพูด สำนวน น้ำเสียง ตลอดจนการแสดงท่าทางและมีลีลาในการพูดที่เหมาะสม

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2545, น. 75-76) ได้กล่าวถึงระดับขั้นความสามารถในการพูดว่าแบ่งเป็น 5 ระดับ มีลักษณะการวัดและประเมินผลตามตัวอย่างทักษะการพูด

1. ระดับกลไก

- 1.1 สามารถออกเสียงคำถามตามแถบเสียงได้
- 1.2 สามารถออกเสียงประโยคจากแถบเสียงได้
- 1.3 สามารถท่องชื่อวัน เดือน ได้

1.4 สามารถนับจำนวนเลขได้

2. ระดับความรู้

สามารถตอบคำถามจากภาพที่กำหนดให้ได้

3. ระดับการถ่ายโอน

3.1 สามารถเปลี่ยนประโยคให้มีความหมายเหมือนกัน โดยใช้คำที่กำหนดให้ได้และเปลี่ยนส่วนอื่น ๆ ตามที่จำเป็น

3.2 สามารถตอบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด

4 ระดับสื่อสาร

4.1 สามารถบรรยายภาพเดี่ยวได้

4.2 สามารถบอกทิศทางจากแผนที่ได้

4.3 สามารถบรรยายภาพชุดได้

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์

5.1 สามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องราวที่กำหนดให้ได้

5.2 สามารถแสดงความคิดเห็นจากภาพที่กำหนดให้

2.2.7 องค์ประกอบของการฟัง

Rost (1991, pp. 3-8) ได้กล่าวไว้ว่า การฟังต้องประกอบด้วย 3 ทักษะ ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception Skills) คือความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ และความสารจดจำที่ฟังได้

2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis Skills) คือ ความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ฟังได้

3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis Skills) คือ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยิน และนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง

Lemlech (1998, p. 262) อธิบายว่า การฟังประกอบด้วย 3 ระดับ ได้แก่

1. การตีความ (Interpreting) เป็นการฟังระดับสูง ผู้ฟังสามารถรับรู้สิ่งที่พูดและสามารถคิดวิเคราะห์วิจารณ์สิ่งที่ได้ฟัง
2. การฟัง (Listening) เป็นการฟังระดับรองลงมา ผู้ฟังสามารถบอกและจำแนกเสียงที่ได้ยิน
3. การได้ยิน (Hearing) เป็นการฟังระดับต่ำสุด ผู้ฟังสามารถรับเสียงต่าง ๆ ได้ จึงสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ในการฟัง ซึ่งประกอบด้วย การได้ยิน การฟัง การแปลหรือตีความและการตอบ มีความสำคัญและเกี่ยวเนื่องกัน เพราะต้องผสมผสานกันไปในทุกกระบวนการ

2.2.8 องค์ประกอบของการพูด

Oller (1979, pp. 320-326) แบ่งองค์ประกอบการพูดออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. สำเนียง
2. ศัพท์
3. ไวยากรณ์
4. ความคล่องแคล่ว
5. สามารถเข้าใจคำพูดผู้อื่น

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2545, น. 18) ได้แยกองค์ประกอบความสามารถทางการ

สื่อสาร คือ

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึงความรู้ทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยคตลอดจนการสะกดและการออกเสียง
2. ความสามารถทางด้านสังคม (Socio-linguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้าง

ภาษา(Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและการเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลยุทธ์ในการสื่อความหมาย (Strategic Competence)

หมายถึงการใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลยุทธ์ในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์คำอื่นที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการพูดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้การพูดมีประสิทธิภาพ จากองค์ประกอบหลายด้านดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์ของ Oller (1979, pp. 320-326) มาเป็นแนวทางในการแบ่งองค์ประกอบของการพูด โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) การออกเสียง 2) คำศัพท์ 3) ไวยากรณ์ 4) ความคล่องแคล่ว 5) ความเข้าใจ ทั้งนี้การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นนอกจากต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆแล้ว ผู้พูดควรพูดสื่อความหมาย ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสนทนา

2.2.9 การสอนทักษะการฟังและการพูด

2.2.9.1 แนวคิดในการสอนทักษะการฟัง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 53-57) ได้เสนอแนะถึงการสอนทักษะการฟังไว้ว่าผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจประโยคที่ได้ยินว่าเกี่ยวข้องกับประโยค อื่น ๆ อย่างไร และทำหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งผู้ฟังไม่จำเป็นต้องฟังสิ่งที่ตนได้ยินทั้งหมด เพียงเลือกฟังในสิ่งที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการฟังของตนเท่านั้น นอกจากนี้ยังจะต้องฝึกให้คุ้นเคยกับประโยคที่ไม่สมบูรณ์ เช่น “Look like rain, doesn't it?” “Sure does.” หรือ “Not now, thanks” ซึ่งประโยคลักษณะดังกล่าวนี้จะปรากฏอยู่ในบทสนทนา นอกจากนี้กระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้พูดและผู้ฟังจะผ่านขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ ผู้ฟังรับข้อมูลแล้ว แยกรหัสได้คือต้องระลึกและแยกแยะระหว่างเสียงและคำ ในการถอดรหัสหรือตีความหมายข้อมูล ผู้ฟังจะต้องใช้ความจำช่วงสั้น ๆ เก็บความที่ได้ฟังแล้ว และมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่จะรับฟังใหม่ นอกจากนี้ยังจะต้องทำนายหรือคาดหมายว่าจะได้ฟังอะไรต่อ และเลือกสนใจกับข้อมูลบางตอนที่ตรงกับสิ่งที่ตนต้องการจะฟัง และทำความเข้าใจกับเรื่องอีกที ฟังอย่างถูกต้องดังจุดประสงค์ของทักษะการฟังดังนี้

- 1) ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งและคำชี้แจง
- 2) ฟังข้อความแล้วจับใจความ
- 3) ฟังบทสนทนาแล้วพูดออกความคิดเห็น พูดต่อหรือถามเกี่ยวกับหรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา
- 4) ฟังแล้วสรุปสิ่งที่ฟัง

2.2.9.2 ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง

สมิทรา อังวัฒน์กุล (2539, น. 73) ได้จำแนกพฤติกรรมการฟังออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. การรับรู้ (Perception) ผู้ฟังสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับเสียง คำการเน้นและระดับเสียงขึ้นลงของข้อความ
2. การระลึก (Recognition) ผู้ฟังเข้าใจความหมายของข้อความสั้น ๆ ที่ได้ยิน
3. การรับความคิด (Reception) ผู้ฟังเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ ประโยคและบทความสั้นๆ
4. ความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำอธิบาย คำสอน รู้จักจับความของข้อความที่ได้ยินแม้จะมีคำที่ไม่รู้ความหมายแทรกอยู่ และสามารถฟังข้อความที่พูดอย่างรวดเร็วได้
5. การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้ฟังเข้าใจและแยกประเภทของข้อความที่ฟังได้ว่าเป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ ตลอดจนเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก และความมุ่งหมายของผู้พูดจกน้ำเสียงและถ้อยคำที่เน้น ผู้ที่สามารถประเมินผลได้ว่า ภาษาที่ได้รับฟังนั้นเหมาะสมที่จะใช้ในการสื่อความคิดหรือไม่

กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น. 10) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. การใช้รูปภาพ (Pictures) ผู้สอนอาจให้ผู้เรียน จับคู่แล้วดูรูปภาพอภิปรายเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรือหาคำตอบบางอย่างก่อนฟังแถบบันทึกเสียง

2. การเขียนรายการคำศัพท์ (Lists) ผู้สอนอาจจะได้เคยเสนอคำศัพท์ประจำบทเรียนในคาบก่อน ๆ และก่อนที่จะให้ผู้เรียนฟังแถบบันทึกเสียง ผู้สอนอาจจะต้องการการทบทวนคำศัพท์เหล่านั้นอีก โดยการจัดทำรายการคำศัพท์หรือวลี ซึ่งผู้เรียนจะได้ฟังจากแถบบันทึกเสียงอีกครั้ง ขณะที่ผู้สอนเปิดเครื่องบันทึกเสียง ผู้เรียนอาจจะขีดเส้นใต้หรือวงกลมคำหรือวลีที่ได้ยิน เป็นต้น

3. อ่านก่อนฟัง (Reading Before Listening) ในบางโอกาสผู้สอนอาจจะขอให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เตรียมไว้ก่อนจะฟังเรื่องราว วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางพอประมาณว่าพวกเขาจะได้ฟังอะไร และจะถูกถามเกี่ยวกับอะไร และบางครั้งผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนอ่านย่อหน้าสั้นๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะฟังก่อน วิธีนี้บางครั้งก็ไม่ค่อยจะเหมาะสมนัก เพราะผู้เรียนบางคนจะติดอยู่กับข้อมูลหรือภาเขียนมากเกินไป จะไม่สนใจสิ่งที่จะฟัง เช่น สถานการณ์เป็นเรื่องการไปพักผ่อน ผู้สอนอาจจะเตรียมรายการคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เขาไม่เคยได้ยิน

4. ทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมโดยการเติมคำเพื่อแสดงส่วนต่างๆของสิ่งที่ถูกกล่าวถึง (Labeling)

Nunan and Lamp (1996, น. 42, อ้างถึงใน ธูปทอง กว้างสวาสดี, 2545, น. 61) กล่าวถึงทักษะการฟังว่า เป็นทักษะแรกในการสื่อสาร ถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ดังนั้นครูจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการฟัง สิ่งสำคัญที่ครูจำเป็นต้องรู้ก่อนที่จะเตรียมกิจกรรมนี้คือ

1. การสอนทักษะการฟัง ควรคำนึงถึงสถานการณ์ (Situation) หรือบริบท (Context) ดังนั้นเนื้อหา (Text) ที่ครูเลือกควรเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. ก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ครูควรมีตัวอย่างหรือสาธิตกิจกรรมนั้นก่อน เพื่อให้นักเรียนทั้งชั้นเข้าใจก่อนจึงลงมือปฏิบัติ

3. ครูควรออกแบบกิจกรรมฝึกฟังที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น ครูให้นักเรียนฟังเทปแล้ววาดภาพ หรือเติมเครื่องหมายลงในแผนผัง นักเรียนวิดีโอ แล้วช่วยกันสรุปหรือเล่าเรื่อง เป็นต้น

กุกยา แสงเดช (2548, น. 133-136) ได้เสนอกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟัง ทั้งการฟังทั่วไป (Casual Listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (Focused Listening) ดังนี้

1. กิจกรรมที่นำสู่การฟัง การฟังสิ่งใด ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน และตรงกับสิ่งที่ผู้สื่อสารต้องการจะสื่อจะต้องมีความรู้พื้นฐาน ภูมิหลัง และความคาดหวังล่วงหน้า อยู่ก่อนแล้ว ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนมีความจำเป็นจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหา สิ่งที่คาดหวังจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางหรือสถานการณ์ให้ชัดเจน สามารถคาดการณ์ได้ก่อนที่จะฟังการฟังของผู้สอนให้พร้อม เสนอคำศัพท์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ทบทวนคำศัพท์ประจำบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว โดยการจัดทำรายการคำศัพท์ หรือวลีให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เตรียมไว้เพื่อให้ผู้เรียนเห็นแนวทางในการฟังเรื่องราว

2. กิจกรรมระหว่างการสอนทักษะฟัง การจัดกิจกรรมการสอนฟัง มีจุดประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง กิจกรรมระหว่างการสอนฟังเป็นสิ่งที่ผู้สอน มุ่งหวังจะให้ผู้เรียนปฏิบัติขณะกำลังฟังเรื่องนั้น ๆ เป็นการฝึกทักษะผู้เรียนให้เข้าใจยิ่งขึ้น กิจกรรม นี้ไม่ใช่การทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เรียนแต่อย่างใด การจัดกิจกรรมระหว่างการสอน ฟังนั้น สิ่งที่สำคัญคืออย่าให้ผู้เรียนต้องเขียนมากนัก แม้แต่การให้ผู้เรียนฟังเพื่อตอบคำถาม “True/ False” หรือตอบคำถามแบบเลือกตอบก็ตาม เพราะจะทำให้การฟังของผู้เรียนขาดความเข้าใจที่ สมบูรณ์ ผู้เรียนจะสนใจในสิ่งอื่น ๆ

3. กิจกรรมหลังการฟัง เป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังที่จะทำอะไรบางอย่าง ภายหลังจากฟังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จุดประสงค์ของการทำกิจกรรมเหล่านี้ก็เพื่อการฝึกการใช้ภาษา นั้นเอง กิจกรรมที่นิยมปฏิบัติภายหลังจากฟัง ได้แก่ การตอบคำถามปลายเปิด หรือแบบตัวเลือก กิจกรรมหลังการฟัง ได้แก่

3.1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

3.2 กิจกรรมการแก้ปัญหาและกิจกรรมการตัดสินใจ

3.3 Jigsaw เป็นการนำข้อมูลจากการฟังของหลาย ๆ กลุ่มมาใช้

ตัดสินใจร่วมกัน

3.4 การอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์และเจตคติของผู้พูด

(Discussing Mood and Attitude of Speaker)

3.5 การเขียนตามคำบอก (Dictation)

2.2.9.3 การทดสอบการฟัง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, น. 136) ได้เสนอกิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นในการทดสอบทักษะการฟัง ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. ตัวกระตุ้นเป็นบทสนทนา ซึ่งอาจเป็นการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน เรื่องกิจธุระ เรื่องการศึกษา เรื่องการเมือง ฯลฯ ในการสอบ ตัวกระตุ้นนี้มักจะบันทึกเทปไว้แทนการพูดปากเปล่าจริง ๆ ยกเว้นการสอบสัมภาษณ์จะสนทนากับผู้สอบเพื่อวัดความเข้าใจสารพร้อมกันกับความสามารถด้านการพูดของผู้เข้าสอบ ซึ่งการวัดความสามารถทางทักษะการรับสารพร้อม ๆ กับทักษะการส่งสารนี้ เป็นแบบวัดทักษะสัมพันธ์

2. ตัวกระตุ้นเป็นข้อความสั้น ๆ ในระดับประโยคหรือ 2-3 ประโยคที่บันทึกเทปไว้ให้ผู้เข้าสอบฟังแล้วตอบคำถามวัดความรู้ศัพท์ ความเข้าใจเนื้อหา ซึ่งวัดโดยการให้เรียบเรียงสารใหม่ให้ได้ใจความเดิม โดยการตอบคำถามด้านเนื้อหา ด้านวิธีการใช้ภาษาและด้านการเสนอความคิดเห็นว่าเป็นเหตุเป็นผลหรือแย้งกัน

3. ตัวกระตุ้นในวีดิทัศน์บันทึกภาพและเสียงของการแสดง การรายงานสารคดี การอภิปราย การสัมภาษณ์ รายการบันเทิง รายการที่ให้ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น การวิเคราะห์ข่าว ฯลฯ และถามความเข้าใจทางด้านเนื้อหา ด้านสุนทรียศาสตร์ รูปแบบการใช้ภาษาและถามแบบตีความวิพากษ์วิจารณ์ หรือถามให้ผู้เข้าสอบต้องใช้จินตนาการ ตัวกระตุ้นนี้ส่วนใหญ่บันทึกการโทรทัศน์ไว้เป็นการถ่ายทำใหม่ หรือตัดตอนจากภาพยนตร์ที่ใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อ

4. ตัวกระตุ้นที่เป็นบทฟังที่มีความยาวต่อเนื่องกัน เช่น การบรรยาย สุนทรพจน์ เพลง เรื่องเล่าสารคดี รายงาน สรุปรข่าวประจำสัปดาห์ วิเคราะห์ข่าวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ บทวิจารณ์ประกาศ ซึ่งส่วนใหญ่บันทึกจากวิทยุไว้ หรืออาจบันทึกเฉพาะเสียงจากรายการโทรทัศน์ไว้ นอกจากนี้อาจเป็นสไลด์ประกอบเสียง

5. ตัวกระตุ้นที่เป็นบทอ่านประกอบกับบทฟังผสมกัน เช่น ก่อนการฟังข่าว ผู้เข้าสอบได้อ่านรายงานข่าวที่เกี่ยวข้อง บทวิจารณ์ทางหน้าหนังสือพิมพ์ เป็นการปูพื้นก่อนการฟัง แล้วจึงตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟัง หรือมีการใช้ตาราง แผนภูมิ กราฟ ภาพเดี่ยวหรือภาพชุดที่ใช้ประกอบการฟัง เทคนิควิธีนี้เป็นการใช้ตัวกระตุ้นแบบทักษะสัมพันธ์ กิจกรรมที่ใช้ในการทดสอบทักษะการฟัง

รูปทอง กว้างสวาสดี (2549, น. 80) ได้กล่าวถึงทักษะการฟังในชั้นก่อนพูดและชั้นเริ่มต้นใช้ภาษา เน้นให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์และข้อความสั้น ๆ ที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การคาดเดาความหมาย ผู้สอนอาจใช้รูปภาพคน สิ่งของ และสถานการณ์ที่หลากหลาย เทคนิคที่ง่ายที่สุดคือการใช้ภาพประกอบในขณะที่พูด หลังจากนั้น ผู้เรียนตอบคำถามง่าย ๆ ในชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ผู้สอนทดสอบความเข้าใจในการฟังที่ซับซ้อนกว่าชั้นแรก โดยใช้ข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่งและหลาย ๆ สถานการณ์ เช่น ฟังบทสนทนา การมีส่วนร่วมในการสนทนา การรับข้อมูลการพูดโทรศัพท์ การฟังขั้นตอนและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ (How to) การฟังวิทยุ (ข่าวสารและรายการต่าง ๆ) การฟังเพลง การดูโทรทัศน์รายการต่าง ๆ รวมทั้งโฆษณา การบรรยาย การดูหนัง เป็นต้น

2.2.9.4 ขั้นตอนในการสอนทักษะการพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 57-64) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไร โดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective)

2. การดำเนินการสอน เรื่องที่จะนำมาสอนเป็นสิ่งที่จะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องนำมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ เข้าช่วย มีการถามตอบ ชักจูงความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ ถือเป็น การให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Competency) ในขั้นนี้

3. การฝึกพูด เป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้กิจกรรม

ตลอดจนวิธีต่างๆ เช่น ให้ถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือเป็นคู่ๆ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ มาช่วยให้น่าสนใจด้วย เป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competency)

4. การถ่ายโอน เป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกสนทนาตามบทเรียนแล้ว คือ ผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลงหรือเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้ ในการฝึกทักษะการพูด นอกจากผู้สอนจะเตรียมผู้เรียนในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Group-Centered Approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นคู่ๆ แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูด

ดวงเดือน แสงชัย (2533, น. 22-23) ได้กล่าวว่า การสอนพูด ควรเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวนักเรียน สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน จากนั้นจึงขยายเป็นเรื่องที่ห่างตัวออกไปเรื่อยๆ การสอนพูดแก่เด็ก ควรมีการแสดงท่าทางประกอบด้วยเสมอ และต้องให้เด็กเข้าใจความหมายของบทสนทนานั้นเสียก่อนว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไรและฝึกช่วยกันเดาความหมายของการสนทนานั้น โดยเดาเอาจากท่าทางของครูก็ได้ หรือครูอาจนำเด็กเก่งไปฝึกเสียก่อนล่วงหน้าจนคล่อง แล้วจึงนำมาแสดงให้เพื่อนๆ ดูเป็นตัวอย่าง จะทำให้เด็กสนใจมากขึ้น

2.2.9.5 กิจกรรมการสอนทักษะการพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 58-64) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูดออกเป็น 4 ระยะ คือ

1. กิจกรรมก่อนสนทนา เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยกรสร้างควมสนใจบททวนโดยการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เข้าช่วย ดังตัวอย่างกิจกรรมดังต่อไปนี้

1.1 ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่นำมาใช้ในบริบทที่มีความหมายในบทสนทนา

1.2 การให้ความรู้ทางด้านกรออกเสียงศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะการพูด

1.3 การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอน

- 1.4 การฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค
- 1.5 การฟังวลีหรือประโยคในอัตราเร็วปกติอย่างเป็นธรรมชาติ
- 1.6 การจับคู่บทสนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม
- 1.7 การเลือกคำถามคำตอบในบทสนทนาที่เหมาะสม
- 1.8 การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี
2. การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้หมด โดยให้ผู้เรียนฝึกสนทนาได้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ๆ หลังการฝึกฟัง
3. การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง โดยให้ผู้เรียนเลือกคำถาม-ตอบในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์
4. สนทนาโดยเสรี คือ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาได้ตอบกันเองอย่างอิสระ โดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างเองตามความเหมาะสมแล้วแสดงบทบาทสมมติแก้ปัญหาหรืออภิปราย เป็นต้น

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนพูดนั้น มีหลักการตรงที่ให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการสนทนาครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตาม

2.2.10 เกณฑ์การประเมินทักษะการฟังและการพูด

2.2.10.1 การวัดและประเมินผลทักษะการพูด

รูปทอง กว้างสวาสดี (2549, น. 99) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังว่าตามธรรมชาติการใช้ภาษานั้น ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่ใช้คู่กัน ฉะนั้นการแยกแบบทดสอบทักษะการฟังออกจากทักษะการพูดจึงดูเป็นการฝืนธรรมชาติแต่อย่างไรก็ตาม ผู้ฟังมีโอกาสที่จะใช้ทักษะการฟังอย่างเดียว เช่น การฟังวิทยุ การฟังคำบรรยาย การฟังประกาศ ต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากทักษะการฟังเป็นทักษะรับสาร

เช่นเดียวกับทักษะการอ่าน การสร้างแบบทดสอบของสองทักษะนี้จึงมีความคล้ายคลึงกัน การสร้างแบบทดสอบทักษะการฟังอาจสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์ระดับทักษะหลัก (Macro-Skill) เช่น การฟังเพื่อจับรายละเอียดที่เป็นข้อมูลเฉพาะ การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การปฏิบัติตามคำสั่ง และการปฏิบัติตามคำสั่ง การปฏิบัติตามคำแนะนำ

2. จุดประสงค์ระดับทักษะย่อย (Micro-Skill) เช่น การบอกอารมณ์ของผู้พูดจากสำเนียง การฟังแล้วบอกหน้าที่ของภาษา เช่น บอกได้ว่ารูปประโยคคำถาม เช่น Could you pass the salt? เป็นการข้อร้องไม่ใช่คำถามประเภทของแบบทดสอบทักษะการฟัง ได้แก่ แบบเลือกตอบ (Multiple choice, True/False) การตอบปัญหาแบบสั้น (Short answer) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการฟังในรูปแบบต่างๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิหรือรูปภาพ การเติมคำลงในแบบฟอร์มการลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง เป็นต้น การจดบันทึกข้อความ (Note-Taking) การเขียนตามคำบอกเฉพาะบางส่วนหรือเฉพาะคำที่เว้นว่าง (Partial or Cloze Dictation)

2.2.10.2 การวัดและประเมินผลทักษะการพูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, น. 79-80) ได้สรุปรูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะการพูดไว้ 3 ประเภทดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำ การกล่าวแสดงความคิดเห็น หรือการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นเทคนิคการสอบแบบตรง เพราะผู้สอบได้พูดโดยตรง

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักเป็นการสนทนาระหว่างบุคคล 2 คน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นครู หรือผู้ดำเนินการสอบเป็นผู้ป้อนตัวกระตุ้นหรือคำถามให้ผู้สอบได้แสดงทักษะการพูด ผู้คุมสอบจะเป็นผู้ให้คะแนน ส่วนมากมักเริ่มที่การทักทายเพื่อลดความเครียด ในการสอบมักเป็นการถามโดยทั่วไป เช่น ทิศทาง การสั่งอาหาร การจองตั๋วต่างๆ หรือพูดแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

3. การอภิปรายหรือโต้วาที ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนเป็นรายบุคคล แต่การพูดแบบนี้มีตัวแปรในการ

พูดที่ผู้พูดจะต้องใช้ข้อมูลที่เตรียมมาและการคิดแก้ปัญหาแบบฉับพลัน และเป็นการรักษาปฏิสัมพันธ์ มารยาทในการพูด

3.1 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

3.1.1 การออกเสียงว่าชัดเจนหรือไม่เพียงใด การลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง การเว้นจังหวะในการพูด

3.1.2 ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่ และผู้พูดสามารถใช้ได้ผลหรือไม่

3.1.3 ศัพท์ สำนวนที่ใช้ว่าเหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่

3.1.4 โครงสร้างประโยคที่ใช้ว่าถูกต้องหรือไม่

3.1.5 ใจความสำคัญของการพูด

3.1.6 รายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผล

3.1.7 การสรุปประเด็น หรือการขมวดท้ายคำพูด

3.1.8 การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วยโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสม เช่น วิธีสอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น และไม่ใช้การขัดคออย่างสุภาพ กลวิธีขึ้นต้นและลงท้ายการพูดที่เหมาะสม

นอกจากนี้การประเมินทักษะการพูดต้องคำนึงถึงความสามารถของผู้พูดในด้านสำเนียง การออกเสียง การเน้นหนักในคำและในประโยค ความคล่องแคล่วของการพูด และความสามารถในการสื่อสาร Knight (1992, pp. 295-296, อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538, น. 80) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการพูด กำหนดไว้ดังนี้

1. ไวยากรณ์

1.1 ขอบเขต

1.2 ความถูกต้อง

2. คำศัพท์

2.1 ขอบเขต

2.2 ความถูกต้อง

3. การออกเสียง

3.2 เสียงคำเดี่ยวๆ (โดยเฉพาะข้อแตกต่างของหน่วยเสียง)

3.3 การลงเสียงหนักเบาและจังหวะการพูด

3.4 การใช้เสียงสูงต่ำในประโยค

3.5 การเชื่อมเสียง/การละเสียง/การผสมเสียง

4. ความคล่อง

4.1 ความเร็วของการพูด

4.2 การติดขัดระหว่างพูด

4.3 การติดขัดลึกลงก่อนพูด

5. ทักษะในการสนทนา

5.1 การสานเรื่องตามหัวข้อที่พูด

5.2 การให้ผู้อื่นได้เริ่มพูด หรือการให้ตนเองได้มีโอกาสพูดและการพูดนอกประเด็น

5.3 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของคำพูดตนและกับผู้สัมภาษณ์

5.4 การดำเนินการสนทนาให้ต่อเนื่อง การขยายความให้ชัดเจน การปรับปรุงแก้ไข การทบทวนตรวจสอบ การหยุด การใช้คำเสริม ฯลฯ

6. ทักษะการใช้ภาษาทางสังคม

6.1 จำแนกทำเนียบและลีลาภาษา เช่น แบบเป็นทางการออกจากแบบกันเอง แบบชัดจูงใจหรือแบบรอมชอมได้

6.2 การกล่าวพาดพิงทางวัฒนธรรม

7. วัจนภาษา

7.1 การสบตาและการใช้ท่วงที

7.2 ท่าทางและสีหน้า

8. เนื้อหาการพูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539, น. 248-249) ได้กำหนดการให้คะแนนความสามารถในการพูดไว้ 7 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ไม่มีความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำเนียงพูดเป็นสำเนียงไทยล้วน สามารถที่จะพูดบางข้อความหรือบางคำได้ในวงจำกัด

ระดับที่ 2 มีความสามารถอ่านออกเสียงได้ พอที่จะพูดภาษาอังกฤษได้โดยอาศัย การท่องจำเพื่อบอกความต้องการของตน โดยแทบไม่มีการเปลี่ยนคำที่ท่องจำไว้ ไม่สามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อความหมายหรือสร้างสรรค์ได้ มีการพูดติด ตะกุกตะกัก มีที่ผิดไวยากรณ์และการออกเสียง บ่อยครั้ง ต้องพูดไปแก้ไข

ระดับที่ 3 สามารถพูดเรื่องทั่ว ๆ ไปได้โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์สร้าง ประโยคง่าย ๆ เจ้าของภาษาพอฟังเข้าใจได้ ยังมีการณ้ใช้ไวยากรณ์ผิด ๆ และเสียงที่ใช้ก็ยังแปร่งอยู่ มีการพูดซ้ำ ๆ อย่างไม่แน่ใจ และเมื่อตอบคำถามต้องใช้เวลาคิดก่อน เพื่อให้ไม่พูดผิดจนเกินไป ผู้ฟัง มีความลำบากในการฟังให้เข้าใจได้

ระดับที่ 4 สามารถที่จะพูดสื่อความหมาย โดยให้ผู้ฟังเกิดความสับสนไม่เข้าใจ น้อยมาก สามารถเล่าเรื่องราวที่ต่อเนื่องตามลำดับเหตุการณ์ได้ เช่น เล่าประวัติคนได้ แต่ยังไม่ สามารถพูดต่อเนื่องเพื่อการแสดงเหตุผลโต้แย้ง และมักนั่งเฉยขณะที่เจ้าของภาษาอภิปรายกัน ยกเว้น เมื่อมีผู้พูดด้วยแบบตัวต่อตัว และมักขอใช้ภาษาไทยถ้าเป็นไปได้ การพูดมีที่ผิดไวยากรณ์น้อยลงแต่ ยังคงมีการใช้สำนวนและลีลาภาษาผิด ๆ สำเนียงพูดยังคงสำเนียงไทยอยู่มาก และเมื่อพูดยังมีที่ผิด เพราะนึกศัพท์ไม่ออก มีความคล่องในการพูดและการโต้ตอบที่จะทำให้ผู้ฟังไม่ลำบากที่จะสนทนา ด้วย และยังต้องการให้ผู้ที่ตนพูดด้วยช่วยเป็นตอน ๆ เมื่อพูดติดขัด

ระดับที่ 5 สามารถพูดสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถแสดง ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ ถึงแม้จะขาดความคล่องเหมือนเจ้าของภาษาเมื่อพูดเรื่อง ชับซ้อนลึกซึ้งและยังต้องคิดก่อนพูด หรือหยุดที่พูดไว้เพื่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้พูดได้ใจความ ดีกว่าเดิม มีการใช้ไวยากรณ์ผิดน้อยมาก ที่ผิดมักจะเป็นสำนวนหรือวิธีการพูดมากกว่า ผู้ที่สนทนา ด้วยมักต้องซักถามเป็นครั้งคราวเพื่อให้ได้ใจความที่กระจ่างขึ้น

ระดับที่ 6 มีความสามารถที่จะพูดสื่อความหมายในทุกสถานการณ์ด้วยความ คล่องแคล่วชัดเจน สามารถพูดโต้แย้ง พูดเน้น และพูดขยายความ ฯลฯ โดยเปลี่ยนเรื่องที่จะพูดได้ทุก ขณะ ผู้ที่ฟังก็ฟังด้วยความเข้าใจและไม่ต้องช่วยผู้พูดในการใช้ภาษา ระดับนี้ผู้พูดมีที่ผิดไวยากรณ์ใช้

ศัพท์ผิดหรือใช้นำเสียงแบบไทย ๆ และสำนวนที่ผิดเพราะอิทธิพลภาษาไทยน้อยมากจนแทบสังเกตไม่ได้

ระดับที่ 7 พุดคล่องและชัดเหมือนเจ้าของภาษา มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เหมือนเจ้าของภาษาพูดทุกอย่าง ความสามารถระดับนี้ มักจะเป็นของผู้ที่เคยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมานานปี

2.2.11 การวัดและการประเมินผลการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร

การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา เป็นการรวมกันระหว่างคำ 2 คำ คือ

2.2.11.1 การวัดหรือ การวัดผล (Measurement) และคำว่า การประเมิน หรือ การประเมินผล (Evaluation) เป็นคำที่มี ความหมายที่แตกต่างกัน แต่มักจะใช้ควบคู่กันเสมอ คือ การวัดและประเมินผล หรือการวัดผลและประเมินผล เพื่อให้ครอบคลุมความหมายได้ครบถ้วน ความหมายของคำว่า การวัดผลและประเมินผล ได้มีผู้ให้ความหมายทั้งสองคำไว้ ดังนี้

อุทุมพร ทองอุไร (2520, น. 29) กล่าวว่า การวัดหมายถึงกระบวนการ นำตัวเลขหรือ สัญลักษณ์มาเกี่ยวข้องกับลักษณะหรือคุณสมบัติของวัตถุ คน หรือสิ่งของที่จะวัด

ล้วน สายยศ (2527, น. 1) กล่าวว่า การวัดหมายถึง การนำเครื่องมือไป กระตุ้นยูแห่ หรือไปร่ำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อให้ได้มาซึ่งปริมาณของสิ่งนั้น

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535, น. 15) กล่าวว่า การวัดเป็นกระบวนการ เชงปริมาณในการ กำหนดค่าตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดย อาศัยกฎเกณฑ์อย่างใด อย่างหนึ่ง

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2549, น. 21) กล่าวว่า การวัดผลหมายถึง ขบวนการ ในการกำหนดสัญลักษณ์หรือตัวเลขให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อแทนคุณภาพหรือปริมาณของสิ่งนั้นอย่างมี กฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้

ชวาล แพร์ตกุล (2552, น. 140) กล่าวว่า การวัดผลหมายถึง กระบวนการ ใดๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแทนขนาดของสมรรถภาพนามธรรมที่ นักเรียนผู้นั้น มีอยู่ในตน

Noll (1965, p. 7) กล่าวว่า การวัดผลหมายถึง กระบวนการในการกำหนดคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัดในเชิงปริมาณ โดยผลการวัดจะแสดงออกในรูปจำนวน หรือตัวเลขที่มีหน่วยคงที่

จากความหมายของการวัดผลที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การวัดผล คือ กระบวนการกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการจะวัด โดยค่าที่ได้สามารถบ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคุณลักษณะนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.11.2 ความหมายของคำว่า การประเมินผล (Evaluation) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2552, น. 140) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครูนำทุกๆ รายการที่ทราบจากการวัดไปใช้ โดยครูนำผลต่าง ๆ จากการวัดผลเหล่านั้นมา รวม มาซึ่ง มาผสมเพื่อนำไปใช้ในการวินิจฉัย ตีราคาคุณค่าและชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่า เด็กคนนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำ ควรให้เป็นประเภทสอบได้หรือสอบตก เป็นต้น ซึ่งการประเมินผลที่ดีต้องตั้งอยู่บนรากฐานของการวัดที่ดี

Gronlund (1976, p. 6) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการอย่างมีระบบ (Systematic Process) ที่อธิบายสิ่งที่ต้องการประเมินทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยประกอบกับการตัดสินคุณค่าให้กับสิ่งนั้น ซึ่งใช้การเปรียบเทียบกับเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือการกระทำใด ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน

ล้วน สายยศ (2542) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินที่เป็นระบบ ครอบคลุมถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

Ebel and Frisbie (1986, p. 13) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งอาจพิจารณาจากผลที่ได้จากการวัดเท่านั้นแต่ส่วนมากจะตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยพิจารณาจากผลที่ได้จากการวัดด้านต่าง ๆ ประกอบกับหลักฐานด้านอื่น ที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงการใช้วิจารณญาณและความรู้สึกนึกคิดของผู้ประเมินมาประกอบในการตัดสินใจด้วย

จากความหมายของการประเมินผล สรุปว่า การประเมินผล คือ กระบวนการในการตัดสินใจของผู้ประเมิน เพื่อจะตีค่า ตีราคา หรือให้คุณค่าแก่คุณลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ และสิ่งที่เป็นนามธรรม โดยข้อมูลที่ได้จากการวัดผล เป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจ เปรียบเทียบกับเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีหลักเกณฑ์และอาศัยการตัดสินใจที่มีคุณธรรม

การวัดและการประเมินผล การฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การทดสอบความสามารถในการฟังและการพูดของผู้เรียนว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดหลังจากที่จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model ไปแล้ว หลังจากที่ได้ทดสอบการฟังและการพูดของผู้เรียนไปนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องมีการประเมินผล การฟังและการพูดของนักเรียนว่าอยู่ในเกณฑ์ใด โดยมีแบบประเมินการฟังและการพูด ซึ่งมีระดับตัวเลขวากำกับความสามารถจากมากไปหาน้อย มีการแปลผลออกมาเป็นคะแนน ช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการฟังและการพูดอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงพัฒนาทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนดียิ่งขึ้นไป

2.3 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, น. 31-36) ได้สรุปการสอนภาษาอังกฤษตามแนวสื่อสาร ดังนี้

1. ความเป็นมาของการสอนตามแนวสื่อสารได้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี 1970 เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้อพยพเข้าไปอาศัยในยุโรปเป็นจำนวนมากสมาชิกยุโรป Council of Europe) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองแบบเน้นหน้าที่ของภาษาและการสื่อความหมาย (Functional National Syllabus Design) เพื่อช่วยให้ผู้อพยพสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารได้ในแถบอเมริกาเหนือใช้คำว่าภาษาเพื่อการสื่อสารหมายถึง ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์

2. แนวคิดพื้นฐานวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ใช้ภาษาหรือตีความหมายภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไรความจะพูด และควรพูดอะไร

กับใครเมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร ซึ่งความสามารถในการสื่อสารมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

2.1 ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ หรือโครงสร้าง (Grammatical Com-Presence) หมายถึง ความรู้ทางภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2.2 ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การใช้คำและโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยคคำสั่งต่างๆ เป็นต้น

2.3 ความสามารถในการใช้ประโยคโครงสร้างเพื่อสื่อความหมายในด้านการพูด การเขียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษากับความหมาย ในการพูดและการเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

2.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด อาจใช้ท่าทางประกอบเพื่อให้การพูดประสบความสำเร็จได้

3. ลักษณะสำคัญการสอนภาษาตามแนวการสื่อสารมีดังนี้

3.1 ต้องให้ผู้เรียนทราบความมุ่งหมายของการเรียนว่าเรียนไปเพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบก่อน หรือฝึกทักษะภาษาเพื่ออะไร

3.2 การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้ดีเท่ากับบูรณาการการสอนภาษาในลักษณะบูรณาการใช้ทักษะหลาย ๆ อย่างรวมกันไว้ บางครั้งอาศัยท่าทางประกอบด้วยก็ได้

3.3 ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่หายไป (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้ก็ไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการกิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงการสื่อสารในชีวิตจริงมาก นอกจากนี้การทำกิจกรรม การใช้ภาษา

ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

3.4 ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกนอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย ดังนั้นนอกจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปแล้วกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม เช่น เกม การแก้ปัญหา (Problem Solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุด

3.5 ผู้เรียนไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้น อาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

4. การออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีเกณฑ์ในการออกแบบดังนี้

- 4.1 กิจกรรมนั้นส่งเสริมหน้าที่ของภาษา (Functions of Language) หรือไม่
- 4.2 กิจกรรมนั้นได้ใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic Material) หรือยัง
- 4.3 กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างกว้างขวางเพียงใด
- 4.4 กิจกรรมนั้นมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้รู้อย่างอื่น นอกจากคำศัพท์และหลักไวยากรณ์หรือไม่
- 4.5 กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนเป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังได้หรือไม่
- 4.6 กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาหรือไม่
- 4.7 กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่อยู่บนพื้นฐานของการใช้ภาษา ในชีวิตประจำวันหรือไม่

4.8 กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และทักษะส่วนตัว
ของนักเรียนหรือไม่

4.9 กิจกรรมนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์หรือไม่

4.10 กิจกรรมนั้นเสี่ยงภัยต่ำ ปลอดภัยสูงหรือไม่ และต้องสร้างความมั่นใจ
ตลอดจนลดความวิตกกังวลลงได้หรือไม่

4.11 กิจกรรมนั้นสนุกสนานน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรมหรือไม่

5. บทบาทของผู้เรียน ครู และสื่อการเรียนการสอน

5.1 บทบาทของผู้เรียนผู้เรียนที่เรียนภาษาตามแนวสื่อสารมีบทบาทดังนี้

5.1.1 ปฏิภาหหรือกันในกลุ่ม นักเรียนทุกคนเป็นที่ปรึกษาให้เพื่อน ๆ ได้

5.1.2 ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

5.1.3 เป็นผู้ให้และผู้รับที่ดีในการทำกิจกรรมกลุ่ม

5.2 บทบาทของครุครุที่สอนภาษาตามแนวสื่อสารมีบทบาทที่สำคัญดังนี้

5.2.1 เป็นผู้ดำเนินการ (Facilitator)

5.2.2 เป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม

5.2.3 เป็นผู้วิจัยผู้เรียน

5.3 บทบาทของสื่อการเรียนการสอนการสอนตามแนวสื่อสาร จำเป็นต้องใช้สื่อ
ที่มีความหลากหลายเพื่อใช้ฝึก กิจกรรมทางภาษา สื่อที่สำคัญมีดังนี้

5.3.1 เนื้อหา (Text-Based Material) ในปัจจุบันมีตำราเรียนมากมายที่
สอดคล้องกับการสอน ตามแนวสื่อสาร ตำราที่แต่งจะไม่มีแบบฝึกหัด และไม่เน้นโครงสร้าง
ประโยคแต่จะประกอบไปด้วยข้อมูลต่างๆ เช่น การจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ
หรือกิจกรรมคู่

5.3.2 งาน และกิจกรรม (Task-Based Material) กิจกรรมตามแนวสื่อสาร
จะประกอบไปด้วย เกมต่าง ๆ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล
รวมทั้งกิจกรรมที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

5.3.3 สื่อที่เป็นของจริง (Reality) กิจกรรมตามแนวสื่อสารเน้นสื่อที่เป็น
ของจริงเช่น ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น

6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีผู้ได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

กศยา แสงเดช (2548, น. 145-146) ได้เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (Warm up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการเตรียมตัวนักเรียนให้เกิดความพร้อมในการที่จะเรียนเนื้อหาสาระใหม่ เนื้อหาที่เชื่อมโยงสู่สาระสำคัญของบทเรียนโดยใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งมีกิจกรรมที่หลากหลาย เลือกให้เหมาะสมเพื่อเป็นตัวเร้าที่ดี

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ภาษาเป็นวิชาทักษะ ซึ่งต้องมีการฝึกซ้ำๆ ควรใช้กิจกรรมที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางและเปลี่ยนกิจกรรมไปตามสถานการณ์และความสนใจของนักเรียนซึ่งนักการศึกษา Benjamin. S. Bloom ได้เสนอไว้ 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอให้นักเรียนได้รับรู้ไม่ว่าจะให้ให้นักเรียน ฟัง อ่าน หรือเขียน แล้วแต่กรณีตามแบบที่ครูกำหนด นักเรียนรับรู้และสังเกตไปพร้อมกับการฟัง อ่าน หรือเขียน ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ครูเสนอข้อความ คำนี้ถึงอย่างมาก คือ การใช้คำพูดพร้อมกับแสดงสิ่งของหรือการทำทางให้นักเรียนฟังสังเกตและรับรู้ เข้าใจถูกต้อง และชัดเจนที่สุด

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกตามแบบ (Controlled Practice) ครูจําแนกเสนอการพูดอ่านหรือเขียน แล้วให้นักเรียนทำตาม ถ้าถูกต้อง ต้องชมเชย ถ้าไม่ถูกต้อง ควรแก้ไข

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก โดยไม่มีแบบ (Cues) กิจกรรมขั้นนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกกิจกรรมหลากหลาย (Practice and Production) ขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วเข้ามาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้กิจกรรมต่างๆมาช่วยฝึกเพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) ถูกต้อง (Accuracy) กิจกรรมที่ควรจัดในห้องเรียน เช่น

1. แบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ
2. แบ่งกลุ่มเล่นเกม
3. แสดงท่าทางประกอบเพลง
4. ทำแบบฝึกหัด

5. อื่น ๆ ตามความเหมาะสม

ในการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นนั้นจะต้องให้นักเรียนเกิดความรู้ ทักษะและเจตคติ ตามจุดประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด และควร ปฏิบัติผู้ๆ ในทุกทักษะ จนนักเรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาขั้นที่ 3 ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อสรุปความรู้ ทักษะ และเจตคติที่นักเรียนได้รับในครั้งนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539, น. 118-119) ได้อธิบายถึงข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนตาม แนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีข้อดี คือ

1. เป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการเรียนภาษา คือมุ่งให้ผู้เรียน สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง
2. เป็นวิธีสอนที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝน ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกใช้ความคิดและมีความกล้าในการใช้ภาษา ทำให้ ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา
3. ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นคู่และเป็นกลุ่ม รู้จักช่วยเหลือซึ่งกัน และกันมีวินัย และความรับผิดชอบ

สำหรับข้อจำกัดมีดังนี้ คือ

1. วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ ต้องการผู้สอนที่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่นความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม การจัดกิจกรรมและการสร้างสถานการณ์ใน ห้องเรียนให้เหมือนจริง ดังนั้นการวัดและประเมินผลตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จะเน้น ทักษะสัมพันธ์ และต้องวัดตลอดทั้งเทอม จึงจะเห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน ผู้สอนจึง ต้องวัดผลอยู่ตลอดเวลาและต้องมีความรู้ทักษะในการวัดผลแบบต่างๆ และนำมาใช้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการสอนเพื่อการสื่อสารนี้เป็น เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอน ภาษาคือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ใช้ภาษาหรือตีความหมายภาษาได้ ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไร ความจะพูดและควรพูดอะไร กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร เพื่อให้การสื่อสารนั้น ประสบผลสำเร็จ

2.4 รูปแบบการสอนตามแบบ B-SLIM Model

รูปทอง กว้างสวาสดี (2549, น. 23-30) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาที่สองตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT – Communicative Language Teaching) ซึ่งโบลินก้า บิลาช ได้สร้างขึ้นเรียกว่าแบบการสอนภาษาที่สองของบิลาชแบบ B – SLIM Model (Bilash's Second Language Instructional Model) มีการกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน แล้วนำมาจัดลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสม โดยการเน้นให้ปัจจัยตัวป้อน (Input) ที่มีความหมายเข้าใจได้ (Comprehensible Input) และอยู่บนความรู้เดิมของผู้เรียนผู้เรียนจะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังได้ ถ้าครูผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อน หรือการพัฒนาความคิดรวบยอดอย่างถูกต้อง และเหมาะสมแก่ผู้เรียน

บิลาชได้เสนอแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เรียกว่าการออกแบบกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามเกณฑ์ของบิลาช (Bilash's Criteria for Communicative Activities–BCCA) เพื่อประเมินกิจกรรมที่ผู้สอนใช้ในชั้นเรียน โดยกิจกรรมนั้นส่งเสริมหน้าที่ภาษา (Function of Language) มีการใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material) เน้นทั้งทักษะภาษา (Language Skill) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน (ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง) และเชื่อมระหว่างการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียน และการใช้ภาษาในห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาที่สองของบิลาช (Bilash's Second Language Instructional Model หรือ B-SLIM Model) ประกอบไปด้วย 5 ขั้น ดังนี้ (รูปทอง กว้างสวาสดี, 2549, น. 24-30)

1. ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ในขั้นนี้ครูจะเลือกกิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และความสนใจของผู้เรียน จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อต้องน่าสนใจสอดคล้องกับเนื้อหา และควรเป็นสื่อสภาพจริง

2. ขั้นทำความเข้าใจความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) ผู้สอนอธิบายความรู้ข้อมูลหรือสิ่งที่ป้อนเข้าไปใหม่ เรียกว่า Input โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้ Input ง่ายต่อความเข้าใจผู้สอนต้องใช้การขยายความ อธิบายเพิ่มเติมโดยพูดซ้ำ ๆ ซ้ำ ๆ ชัดเจน ใช้รูปภาพ สาดิต

และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย ซึ่ง Input มี 9 ชนิด ดังนี้

2.1 การรับรู้ภาษา (Language Awareness) การรับรู้ภาษาเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

2.1.1 ทักษะภาษา

2.1.2 ทักษะคิด

2.1.3 การเรียนรู้และการใช้ภาษาสิ่งเหล่านี้ผู้สอนต้องบูรณาการเข้าในกิจกรรมการเรียนการสอน สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน

2.2 การออกเสียง (Pronunciation) การออกเสียงเป็นส่วนสำคัญของการพูดและเป็นทักษะที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถพูดได้เป็นประโยคต้องออกเสียงคำได้ก่อน การฝึกออกเสียงควรเน้นความคล่องจังหวะ และเสียงสูงต่ำตามบริบทและสถานการณ์ ผู้สอนอาจใช้สื่อ เช่น ไดอะแกรมที่แสดงตำแหน่งของเสียง หรือให้ผู้เรียนส่องกระจกในขณะที่พูดเพื่อดูลักษณะของปาก ลิ้น ใบบน ในขณะเปล่งเสียง การฝึกอาจใช้บทสนทนาสั้นการพูดซ้ำ และการใช้เพลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุและประสบการณ์ของผู้เรียน

2.3 ศัพท์ (Vocabulary) จำนวนคำศัพท์ที่ผู้สอนสอนแต่ละครั้งต้องไม่น้อยหรือมากเกินไป ผู้สอนอาจสอนคำศัพท์ที่นอกเหนือจากคำศัพท์ในตำราที่ผู้สอนและผู้เรียนใช้ ถ้าเห็นว่าคำศัพท์เหล่านั้นสัมพันธ์กับเรื่องที่เรียน นอกจากนั้นในการสอนคำศัพท์ต้องเริ่มสอนจากการสอนคำศัพท์ที่ใกล้ตัว หรือคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน (Survival Vocabulary) เช่น ศัพท์เกี่ยวกับจำนวน สี สัตว์ คำแสดงคำถาม การทักทาย และเวลา

2.4 ไวยากรณ์ (Grammar) การสอนหลักไวยากรณ์ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะยึดหลักการสอนตามแนวสื่อสาร ซึ่งมี 2 วิธี คือ

2.4.1 การสอนแบบอุปนัย (Inductive Discovery of Rule) คือการสอนโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาก่อน แล้วผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์

2.4.2 การสอนแบบนิรนัย (Deduction) คือการสอนที่เริ่มจากกฎเกณฑ์แล้วจึงฝึกการใช้กฎเกณฑ์โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ หรือทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ตอบสนองวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนที่หลากหลาย ผู้สอนจึงต้องใช้ทั้งวิธีอุปนัยและนิรนัย และสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรตระหนักเสมอว่าใน

การสอนหลักไวยากรณ์ คือ ต้องให้ตัวอย่างเพียงพอและสาธิตการใช้จนกว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และ ผู้สอนต้องมีความรู้ดีเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.5 สถานการณ์และความคล่องแคล่ว (Situation and Fluency) การเรียนรู้ภาษา ที่สอง (Second Language–SL) และภาษาต่างประเทศ (Foreign Language–FL) หมายถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้หลากหลายตามบริบทและสถานการณ์ได้อย่างคล่องแคล่ว ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นอกจากผู้เรียนรู้และเข้าใจโครงสร้างภาษาแล้วยัง ต้องสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสถานการณ์อย่างคล่องแคล่วอีกด้วย

2.6 วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมแยกเป็น 2 ส่วน คือ ซีใหญ่ (Capital หรือ Big “C”) หมายถึงประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะและดนตรี ซีเล็ก (Little “c”) หมายถึง ขนบธรรมเนียมประเพณี ลักษณะนิสัย การแต่งกาย อาหาร การใช้เวลารว่าง ภาษาไม่แยกจาก วัฒนธรรม การเรียนภาษาต่างประเทศ คือ การเรียนวัฒนธรรมต่างประเทศ การสอนวัฒนธรรมควร สอนในรูปของกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Process) มากกว่าที่จะบอกความรู้หรือ ข้อเท็จจริงทางวัฒนธรรม ผู้สอนต้องจัดกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2.7 กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategy) กลวิธีการเรียนรู้ หมายถึง เทคนิค เฉพาะในการเรียนภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ เช่น การหาผู้ช่วยในการฝึกสนทนาเพื่อพัฒนา ทักษะพูด ผู้เรียนจะใช้เทคนิคปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาของผู้เรียนเอง ซึ่งผู้เรียนแต่ ละคนจะมีกลวิธีในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาของผู้เรียนเอง ซึ่งผู้เรียนแต่ละคน จะมีกลวิธีในการปรับปรุงวิธีเรียนแตกต่างกัน กลวิธีการเรียนรู้มีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือ สำหรับการใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์และมีความจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารถ้าผู้เรียนมีกลวิธีหรือเทคนิคในการเรียนรู้ภาษาดี จะเป็นผลทำให้พัฒนาการเรียนรู้ภาษา ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพและเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้เรียนที่มีทักษะในการเรียนรู้ภาษา ดี จะเลือกกลวิธีหรือเทคนิคได้อย่างหลากหลาย ส่วนผู้เรียนที่มีทักษะในการเรียนรู้ภาษาค่อนข้างต่ำ จะเลือกเทคนิคที่มีความคล้ายคลึงกัน เลือกซ้ำบ่อยครั้งและจะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องรู้และเข้าใจถึงกลวิธีที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้และช่วยเหลือผู้เรียนให้มี

ความสามารถในการใช้กลวิธีที่หลากหลายและประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2.8 ทักษะ (Attitude) ผู้เรียนมีทัศนคติที่แตกต่างต่อภาษาเป้าหมาย (Target Language) ผู้พูดภาษาเป้าหมาย (Target Language Speaker) ค่านิยม สังคมทางการเรียนภาษาเป้าหมาย และการใช้ประโยชน์จากภาษาเป้าหมาย ทัศนคติมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาเป้าหมาย การมีทัศนคติด้านบวกต่อภาษาเป้าหมาย และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะทัศนคติด้านบวกย่อมเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนต้องการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนได้รับ Input เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกภาษาที่เป็นธรรมชาติจากเจ้าของภาษาเป็นประสบการณ์ตรง และเป็นการใช้ภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารจริง (Authentic Communication) นอกจากนั้นทัศนคติด้านบวกยังทำให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูด อ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็ว ทัศนคติด้านบวกยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการจำหลังการทำกิจกรรมในชั้นเรียนสิ้นสุดลง ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียนภาษาที่สอง กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อต่าง ๆ ต้องตื่นเต้นเร้าใจน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาที่สองผู้สอนต้องคิดหาวิธีที่จะเปลี่ยนทัศนคติด้านลบให้เป็นด้านบวก และควรจำไว้เสมอว่าการแก้ไขทัศนคตินั้นไม่สามารถจะทำได้ในเวลาอันสั้นต้องใช้เวลาและเทคนิคที่หลากหลาย

2.9 ทักษะ (Skill) ทักษะ หมายถึงทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน และยังรวมไปถึงทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการแก้ปัญหา การค้นคว้าวิจัย การหาความรู้ด้วยตนเองและการเรียนร่วมกับผู้อื่น ในที่นี้จะกล่าวถึงทักษะพื้นฐานทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน

2.9.1 ทักษะการฟัง (Listening) ทักษะฟังถือว่าเป็นทักษะแรกในการสื่อสารถ้าฟังไม่รู้เรื่อง ก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการฟัง สิ่งสำคัญที่ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ก่อนที่จะเตรียมกิจกรรม คือ

2.9.1.1 การสอนทักษะฟังควรคำนึงถึงสถานการณ์ (Situation) หรือบริบท (Context) การเลือกเนื้อ (Text) ต้องมีความหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.9.1.2 ก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมควรมีตัวอย่างหรือสาธิตกิจกรรมนั้นก่อน เพื่อให้ผู้เรียนทั้งชั้นเข้าใจก่อนจึงลงมือปฏิบัติ

2.9.1.3 ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมฝึกทักษะการฟังที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น ฟังเทปแล้ววาดภาพ หรือเติมเครื่องหมายลงในแผนผัง ผู้เรียนดูวิดีโอแล้วช่วยกันสรุปหรือเล่าเรื่อง

2.9.2 ทักษะการพูด (Speaking) ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการพูด ผู้สอนต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากกิจกรรมควบคุม (Control Practice) โดยผู้สอนให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งมีรูปแบบและตัวอย่างให้นักเรียน เช่น ก่อนที่จะให้ผู้เรียนฝึกสนทนาต้องเตรียมบทสนทนาให้ผู้เรียนดูบทสนทนาในขณะที่พูด หลังจากนั้นจึงให้ทำกิจกรรมที่ยากขึ้นเป็นกิจกรรมการฝึกแบบอิสระ (Free Practice) เช่น บทบาทสมมุติ การใช้สถานการณ์จำลองและการอภิปรายการออกแบบกิจกรรมจากง่ายไปยากเป็นการลดความกังวล (Anxiety) ของผู้เรียน

2.9.3 ทักษะการอ่าน (Reading) ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ครูต้องจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน (Preceding Activity) เช่น การพูดคุยหรืออภิปรายประสบการณ์หรือเรื่องราวที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน หลังจากนั้นเป็นการแจ้งจุดประสงค์การอ่านว่า หลังจากการอ่านแล้วนักเรียนต้องทำอะไรบ้าง เช่น ตอบคำถาม อภิปรายเรื่องที่จะอ่าน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ครูต้องแนะนำคำศัพท์ หรือโครงสร้างใหม่ก่อนที่จะให้นักเรียนทำกิจกรรม กิจกรรมสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านจัดได้ทั้งกิจกรรมเดี่ยว คู่ กลุ่มทั้งชั้น หรือขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเนื้อหาที่จะอ่าน

2.9.4 ทักษะการเขียน (Writing) Bilash (1998, อ้างถึงใน รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549, น.36-41) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ ในการเรียนภาษาที่สอง การเรียนรู้การเขียนไม่ใช่สิ่งที่เกิดได้โดยธรรมชาติเหมือนการพูด สิ่งที่พูดบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถเขียนได้ บิลาชได้ออกแบบเทคนิคการสอนเขียนเรียกว่าแบบ (Form) เป็นเทคนิคการเขียนที่เน้นกิจกรรมการเขียนจากง่ายไปหายากเพื่อลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจ (Affective Filter) ซึ่งได้แก่เจตคติ แรงจูงใจ ความวิตกกังวล เทคนิค Form ประกอบไปด้วย 4 ส่วน (Quadrant) ดังนี้

2.9.4.1 ส่วน เอ (Quadrant A) เรียกว่าส่วน “ศัพท์น้อยกฎน้อย” เริ่มจากการฝึกการเขียนในสิ่งที่ใช้คำศัพท์และกฎเกณฑ์น้อย เช่น คำขวัญ ใบสมัคร เมนู คำพังเพย สุภาษิตข้อความ ปริศนาคำทาย การ์ด

2.9.4.2 ส่วน บี (Quadrant B) เรียกว่าส่วน “ศัพท์มากกฎน้อย” จำนวนคำศัพท์มากแต่ กฎเกณฑ์ไม่ซับซ้อน เช่น ไดอารี คำถาม เพลง ละครสั้น จดหมายส่วนตัวโปสเตอร์ แบบสอบถาม

2.9.4.3 ส่วน ซี (Quadrant C) เรียกว่าส่วน “กฎมากคำศัพท์น้อย” คือการเขียนที่ต้องใช้กฎเกณฑ์มาก แต่ใช้คำศัพท์น้อย เช่น การเขียนเกี่ยวกับชีวประวัติ ปกหนังสือ ปฏิทิน โฆษณา โปสเตอร์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โฆษณาทางโทรทัศน์

2.9.4.4 ส่วน ดี (Quadrant D) เรียกว่าส่วน “คำศัพท์มากกฎเกณฑ์มากการเขียนในขั้นนี้ยากขึ้น เพราะสิ่งที่เขียนนั้นประกอบไปด้วยทั้งกฎเกณฑ์และคำศัพท์เป็นจำนวนมาก เช่น นิยายผจญภัย นิทานเปรียบเทียบ ตำนาน กติกาการเล่นเกม บทกวี การอธิบาย หนังสือพิมพ์ ประจำห้อง

3. ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity) ช่วงเวลาที่ผู้เรียนเรียนรู้ Input ผู้สอนพึงระลึกเสมอว่า ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจ Input ทั้งหมดที่ผู้สอนป้อนในชั้นแรกผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมในชั้นนี้ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาส ทำสองประการ ดังนี้

3.1 ประการแรก ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ Input เรียกว่า กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ (Intake-getting-it) กิจกรรมเพื่อความเข้าใจนี้ใช้เวลาจนกว่าผู้สอนแน่ใจว่า ผู้เรียนเข้าใจ Input กิจกรรมที่ใช้ประมาณ 4-5 กิจกรรม แล้วแต่ความยากง่ายของ Input กิจกรรมชั้นนี้ เป็นกิจกรรมที่ง่ายต่อการปฏิบัติตัวอย่าง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนลดความกังวล

3.2 ประการที่สอง หลังจากที่ผู้เรียนเข้าใจ Input แล้ว ผู้สอนออกแบบกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึก เรียกว่า กิจกรรมฝึกใช้ภาษา (Intake-using It) กิจกรรมฝึกใช้ภาษาเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและเป็นธรรมชาติมากกว่ากิจกรรม Intake-getting It

4. ชั้นผล (Output) กิจกรรมชั้นนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ลักษณะกิจกรรมในชั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยความสามารถทางภาษา ส่วนมากเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual Activity) เช่น โครงการงานการเขียน ไดอารี เรียงความ เขียน เรื่องสั้น หรือกิจกรรมกลุ่ม เช่น การทำหนังสือพิมพ์ประจำห้อง เป็นต้น

5. ชั้นประเมินผล (Evaluation) ชั้นนี้ ผู้สอนรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อเป็นการประเมินการสอนของตัวเอง เช่น การสังเกตหรือการซักถามผู้เรียนเพื่อต้องการทราบปัญหาต่างๆ และ

แก้ปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ส่วนการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนใช้การประเมินทักษะตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการประเมินจากการทดสอบ

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2545, น. 409) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) เป็นวัสดุหลักสูตรที่ควรพัฒนามาจากหน่วยการเรียนรู้ (Unit Plan) ที่กำหนดไว้ เพื่อให้การจัดการสอบบรรลุเป้าประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนโครงร่าง หรือพิมพ์เขียวที่กล่าวถึงประสบการณ์การเรียนรู้ตามหัวข้อการจัดการเรียนรู้และกระบวนการวัดผลที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน ส่วนแผนการเรียนรู้จะแสดงการจัดการเรียนรู้ตามบทเรียน (Lesson) และประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายวัน หรือรายสัปดาห์ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นเครื่องมือหรือแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามกำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

กรมวิชาการ (2546, น. 1 - 2) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนซึ่งครูเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยวางแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการใช้สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้ แผนการวัดผลประเมินผลโดยการวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนดอันสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น. 213) แผนการจัดการเรียนรู้ หรือแผนการเรียนรู้ เป็นคำใหม่ที่นำมาใช้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เหตุที่ใช้คำ “แผนการจัดการเรียนรู้” แทนคำ “แผนการสอน” เพราะต้องการให้ผู้สอนมุ่งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่บ่งไว้ในมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ที่กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด”

สุวิทย์ มูลคำ (2549, น. 58) แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอน หรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.5.2 ความสำคัญและคุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2539, น. 368-369) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การทำแผนการจัดการเรียนรู้เอาไว้ล่วงหน้าจะทำให้การสอนดำเนินไปได้อย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดีที่สุด เพราะในการทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นผู้สอนได้พิจารณาอย่างรอบคอบถึงเรื่องจุดมุ่งหมายของสิ่งที่สอน การดำเนินการสอนการจัดกิจกรรม และการกำหนดงานให้ผู้เรียนทำ เป็นการลดความผิดพลาดในการสอนลงการสอนโดยไม่มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่อมเกิดความผิดพลาดมากกว่า เพราะผู้สอนอาจจะดำเนินการสอนอย่างสับสนปนเป เพราะจำรายละเอียดเรื่องที่สอนไม่ได้ การทำแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้ายังช่วยประหยัด เวลาในการสอน เพราะผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมในการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน

2. ช่วยให้ผู้สอนเข้าใจจุดมุ่งหมายของสิ่งที่สอน ว่าวิชาที่สอนส่งเสริมส่งเสริมความเจริญของทางใดแก่ผู้เรียน แล้วจึงดำเนินการสอนและวัดผลให้คล้อยตามจุดมุ่งหมายนั้น ผู้สอนต้องคำนึงอยู่เสมอว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาในปัจจุบันมุ่งให้ผู้เรียนเจริญของทางทุกวิถีทาง นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และนิสัยที่พึงปรารถนาด้วย

3. ช่วยให้ผู้สอนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองในการสอน เพราะผู้สอนได้ใช้เวลาในการทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างรอบคอบแล้วว่าจะต้องวางขั้นตอนอย่างไรในการสอน หาวิธีอธิบายอย่างไรที่จะให้ผู้เรียนรู้มโนมติยาก ๆ ตัดสินใจว่าจะใช้สื่อการสอนอะไรที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นต้น

4. ช่วยให้ผู้สอนมีความกระจำเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน เพราะการทำแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าเป็นอย่างดีแล้วนั้น จะทำให้ผู้สอนมีขอบเขตให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาตามที่ตั้งไว้ไม่ทำให้สอนเนื้อหาเกินเลยไปหรือสอนเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องเพราะสถานการณ์ซุกพาไปได้

5. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเลื่อมใส และเชื่อถือในตัวผู้สอนยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียน ย่อมนับถือผู้ที่สอนให้ตนมีความรู้ได้ ยิ่งผู้สอนที่มีความขยันขันแข็งต่อการสอนอยู่เสมอ ย่อมทำตนให้เป็นแนวทางที่ดีต่อผู้เรียน

6. ช่วยให้ความสะดวกแก่การบริหารงานของโรงเรียน หากครูผู้สอนไม่สามารถ ทำการสอนได้ด้วยเหตุจำเป็นกะทันหัน เช่น เจ็บป่วยหรือติดธุระย่อมสะดวกแก่ผู้สอนอื่นที่จะทำการ สอนแทน โดยการศึกษาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ทำไว้ อนึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทำเป็น หลักฐานไว้ ย่อมแสดงว่าผู้สอนได้มีการเตรียมการสอนอย่างดี เอาใจใส่ในหน้าที่การงาน เป็นหลักฐาน ใน การให้ความดีความชอบในการประกอบอาชีพ

7. ช่วยให้ผู้สอนสามารถวิเคราะห์การสอนที่ผ่านไปแล้วได้ว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด โดยกลับมาดูที่แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งได้ทำแล้ว ผู้สอนจะหาทาง ปรับปรุงแก้แผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการสอนต่อไปในอนาคตและทั้งยังเป็นการ ประหยัดเวลาที่จะเริ่มต้นคิดแผนการจัดการเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด

จากการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยให้การเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีระบบระเบียบ ผู้สอนรู้ขอบเขตในการสอน ช่วยจัดการเนื้อหาที่สอนให้เหมาะสมกับเวลา เพื่อให้การเรียนการสอนในแต่ละครั้งเป็นไปตามขั้นตอน ประหยัดเวลา ผู้สอนไม่เกิดความสับสน และ ยังช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะให้เกิดการเรียนรู้ โดยยึดหลักการที่ว่า “การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด” ดังที่กล่าวไว้ในมาตรา 22 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ซึ่งแผนการ จัดการเรียนรู้ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย เวลาที่ใช้ใน แต่ละแผน ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีที่นำมาใช้สอน โดยต้องสอดแทรกใน กิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละแผน และบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในแต่ละกิจกรรมว่าต้องทำ อะไรบ้าง โดยระบุให้ชัดเจนในแผนจัดการเรียนรู้แต่ละแผน

2.5.3 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model

แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model มีองค์ประกอบดังนี้

2.5.3.1 จุดประสงค์

1) จุดประสงค์นำทาง คือ การบอกจุดประสงค์ที่ผู้เรียนต้องสามารถทำได้
หลังจากเรียนจบในแต่ละแผนการเรียนรู้

2.5.3.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คือ ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ผู้เรียนจะต้อง...

2.5.3.3 เนื้อหา คือ เนื้อหาที่ต้องการจะสอน

2.5.3.4 สื่อการเรียนรู้ คือ สื่อและอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้สอน เช่น Power point
VDO Text บัตรคำ ป้ายคำตอบ กระดาษ A4 สีเมจิก เป็นต้น

2.5.3.5 กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ดังนี้ (รูปทอง กว่างสาวสดี.
(2544).)

1. ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) ขั้นนี้ครูจะ
เลือกกิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน
นอกจากนั้นครูต้องจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อต้อง
น่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อหา และควรเป็นสื่อที่เป็นของจริง

2. ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible
Input) ขั้นนี้ครูต้องอธิบายความรู้ใหม่ ข้อมูลหรือตัวป้อนใหม่ โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน
ครูสามารถให้ตัวป้อนเหล่านี้ ในการที่นักเรียนจะเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ โดยการขยายความ อธิบาย
เพิ่มเติม บิลาซ ได้จำแนกตัวป้อนด้านความรู้ออกเป็น 9 ชนิดดังนี้

2.1 การรับรู้ภาษา (Language Awareness) ได้แก่ ทักษะทางภาษา
ทัศนคติ การเรียนรู้และการใช้ภาษา

2.2 การออกเสียง (Pronunciation)

2.3 ศัพท์ (Vocabulary)

2.4 ไวยากรณ์ (Grammar)

2.5 สถานการณ์และความคล่องแคล่ว (Situation/Fluency) การเรียนรู้
ภาษาที่สอง (Second Language-SL) และภาษาต่างประเทศ (Foreign Language FL) หมายถึง การ
พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้หลากหลายตามบริบทและสถานการณ์ได้อย่างคล่องแคล่ว

2.6 วัฒนธรรม (Culture)

2.7 กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategy)

2.8 ทศนคติ (Attitude)

2.9 ทักษะ (Skill) ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน

ทักษะการเขียน

3. ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (intake activity)

3.1 กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ (intake - getting it) ควรเป็นกิจกรรมง่าย ๆ มีตัวอย่างประกอบที่ชัดเจน เพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ input ให้มากที่สุด

3.2 กิจกรรมที่ซับซ้อนขึ้นมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกภาษา (intake-using it)

4. ชั้นผล (output)

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในห้องเรียน บวกกับการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เช่น การเขียนไดอารี่ เขียนเรียงความ โครงงาน เป็นต้น

5. ชั้นประเมินผล (evaluation)

ขั้นนี้เป็นชั้นประเมินทักษะทางภาษาของผู้เรียน โดยครูอาจจะใช้วิธีสังเกต ซักถาม และจะต้องประเมินทักษะตามสภาพจริง และประเมินจากแบบทดสอบ

6. การวัดและประเมินผล คือ การวัดและประเมินผลหลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในชั้นกิจกรรมการเรียนรู้ หรือชั้นที่ 2 ไปแล้ว ประกอบไปด้วย กิจกรรมที่จะประเมินวิธีการประเมิน เครื่องมือประเมิน

7. กิจกรรมเสนอแนะ คือการเว้นช่องไว้ให้ผู้สอนเขียนความเห็นลงไปหลังจากที่สอนจบแผนการเรียนรู้ไปแล้ว

8. ภาคผนวกท้ายแผน คือ ใบงานและแบบฝึกหัดที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนในแต่ละเรื่อง

2.6 ประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล

2.6.1 ประสิทธิภาพ

สมนึก ภัททิยธนี (2549, น. 98-99) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ หมายถึง การนำเอาแผนการเรียนรู้ไปทดลองใช้ ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อนำเอาข้อมูลมาปรับปรุง แล้วนำไปสอนจริง ๆ อย่างน้อยเป็นเวลา 1 ปี การศึกษาประสิทธิภาพของแผนการสอนจะกำหนดเป็น เกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนเป็น พฤติกรรมเป็นที่พอใจ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ ผลเฉลี่ยของคะแนนทำงานและประกอบกิจกรรม ทั้งหมดของผู้เรียน ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการเรียนหลัง เรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้น คือ E1/E2 หรือ ประสิทธิภาพกระบวนการ/ประสิทธิภาพผลลัพธ์ การที่จะ กำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็น ความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85, 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะ หรือเจตคติควรตั้งไว้ ต่ำกว่านี้ เช่น 70/70 หรือ 75/75 เป็นต้น

วิธีคำนวณหาประสิทธิภาพใช้สูตรดังนี้

$$\sum X$$

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

2-1

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบย่อยท้าย แผนการเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

2-2

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
-------	-------	-----	-----------------------

ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่นักเรียนทุกคนทำได้
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

การคำนวณโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น ก็จะเป็นการนำคะแนนมาเขียนท้ายแผน และคะแนนการประเมินพฤติกรรมการเขียนในการประกอบกิจกรรม และคะแนนสอบหลังเรียนมาเข้าตารางแล้วจึงคำนวณหาค่า E_1/E_2

2.6.2 ดัชนีประสิทธิผล

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 1) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่ แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่ เพิ่มขึ้น จาก คะแนนการทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ดวงมาลา จาริขานนท์ (2551, น. 8) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยใช้สื่อการเรียน การสอน เปรียบเทียบคะแนนที่ เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

วิมล เหล่าแคน (2552, น. 6) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง คะแนนที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากผลการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนหลังจากที่ได้ศึกษานวัตกรรมหรือสื่อต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการ ทดสอบ ก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

2.6.4 การหาดัชนีประสิทธิผล

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 1) ได้กล่าวถึงวิธีการหาดัชนีประสิทธิผลว่าเป็นการ ประเมิน ความแตกต่างของคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง กลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่า ผลของ ความแตกต่างทางสถิติแต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบ 2 ลักษณะก็อาจจะยังไม่เป็นที่ เพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อน เรียนได้

คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้ คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบ คะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทั้งสอง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่า เกิดขึ้นเพราะสิ่งทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจากการทดสอบทั้งสองกรณีมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้ สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลมีรูปแบบในการหาค่าดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{คะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

2.7 ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจมีความหมายที่หลากหลาย มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

Morse (1958, p. 19) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียดทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนอง ทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Vroom (1964, p. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทศนคติด้านลบ จะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Wolman (1973) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ

Shelly (1975, p. 9) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ซึ่งสรุปได้ว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจาก

ความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น.111) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งอย่างไรถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

อรรถพร คำคม (2546, น. 29) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลจะได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

ความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ผู้เรียนมีความเข้าใจ มีความชอบ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วยวิธีนี้ เนื่องจากเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้น

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

ปริญรัตน์ ศิลาเลิศ (2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model และแผนภูมิกราฟิก โรงเรียนพัฒนศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model และแผนภูมิกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการสอนเขียน

ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model และแผนภูมิกราฟิกมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 คะแนน แสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากโดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model และการใช้แผนภูมิกราฟิกสามารถพัฒนาส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษครูผู้สอนควรนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์และคุณค่าแก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการและได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพต่อไป

มณฑิยา ชัยประเสริฐ (2559) ได้ศึกษาผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B-SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธารทหาร (แสงสว่างอุปถัมภ์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 32 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และเป็นกรวิจัยแบบ One Group Pretest - Posttest Design จุดมุ่งหมายของการศึกษาคือ ประการแรกเพื่อพัฒนาค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B-SLIM ประการที่สองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเข้าค่ายภาษาอังกฤษ ประการที่สาม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บข้อมูล ได้แก่ คู่มือค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Means) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบ B-SLIM สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 คือ 73.07/75.94 ประการต่อมา ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุดท้าย ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

สุพรรณ ไชยศรี (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง

2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 0.92 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 92 ซึ่งอยู่ในระดับสูง 3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาคอมพิวเตอร์คณะบริหารธุรกิจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.17 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.85 4. นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model มีความพึงพอใจในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.61)

อัญรัตน์ นุ่นจีน (2559) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนปกติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จังหวัดพังงา จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 32 คน รวมทั้งสิ้น 64 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผลการเรียนภาคเรียนก่อนหน้าซึ่งปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ผลจากการสุ่มอย่างง่ายเพื่อหากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมปรากฏว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มทดลอง การสอนโดยรูปแบบ B-SLIM Model และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 32 คน เป็นห้องที่ใช้รูปแบบการสอนปกติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนโดยวิธีปกติและ (2) เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนโดยวิธีปกติโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบ B-SLIM Model มีผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วย รูปแบบ B-SLIM Model มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อรัญญา ราชการกลาง (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนแบบ B-SLIM โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วีดิทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วีดิทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 22) ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนแบบ B-SLIM โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วีดิทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3) ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบ B-SLIM โดยบูรณาการเทคนิคการสอนแบบเพื่อนคู่คิดและประยุกต์ใช้วีดิทัศน์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Choi (2000, pp. 2838-A) ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของครูในประเทศเกาหลีจำนวน 110 คนเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยการใช้เกมและเพลงเป็นการจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลการปรากฏว่าเกมและเพลงสามารถเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสื่อสารได้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะอย่างผสมผสานกลมกลืนเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการเรียนการสอนที่ใช้ได้ทั้งเรียนรู้เชิงสื่อสารและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปพร้อมๆกัน

Pawson (2000, p. 836) ได้วิจัยการสอนภาษาแอฟริกาใต้ซึ่งเป็นสาระภาษาต่างประเทศ โดยใช้ยุทธศาสตร์การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสำรวจการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอนภาษาแอฟริกาใต้ ซึ่งเป็นสาระภาษาต่างประเทศ ผลของการศึกษาพบว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบการสอนที่ล้ำหน้าเมื่อเปรียบเทียบกับหลักการสอนภาษาต่าง ๆ ในทศวรรษที่ผ่านมา ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนโปรแกรมการสอนภาษาแอฟริกันซึ่งเป็นสาระ ภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นที่ 3 ทั้งวัฒนธรรมการฟัง การพูดการอ่าน และการเขียนได้เป็นอย่างดี

Park (2004, pp. 1287-A) ศึกษาถึงผลกระทบของส่วนคำอธิบายภาพในการฟังเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชาวเกาหลีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศพบว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่มสามารถทำคะแนนได้ดีที่สุดภายใต้การทดลองแบบมีหัวข้อเรื่องเต็มรูปแบบรองลงมาคือแบบมีหัว

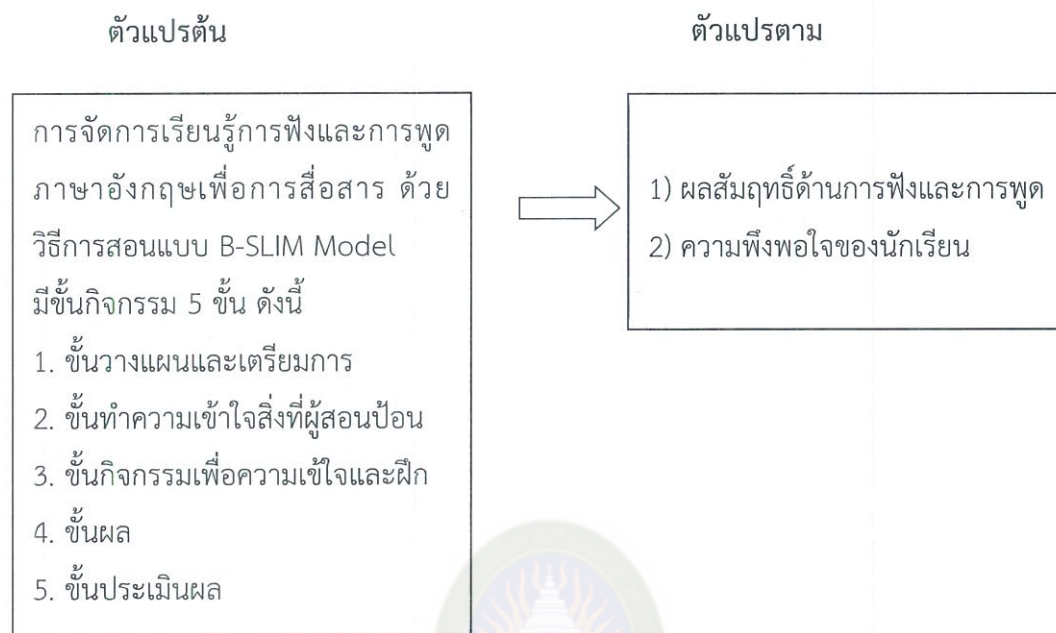
เรื่องบางส่วนและแบบไม่มีหัวเรื่องตามลำดับทำให้ทราบว่าการใช้วิธีมีคำอธิบายภาพในบางส่วนมีประสิทธิภาพผลเท่ากับแบบการมีคำอธิบายภาพทั้งหมดเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศแบบก้าวหน้ามากกว่ากลุ่มอื่น

Hua (2009) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการสอน B-SLIM Model และแรงบันดาลใจสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่วิทยาลัย Zhang Hua เป็นโรงเรียนภาษาต่างประเทศและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัย Guilin 541004 China ผ่านข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นจำนวนมากในรูปแบบการสอน B-SLIM Model ซึ่งประสบผลสำเร็จวิธีการสอนภาษาบนพื้นฐานขององค์ความรู้วิทยาศาสตร์พุทธิปัญญา และเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าประสิทธิภาพภาษาได้สำหรับผู้เรียนที่อยู่ในความต้องการก่อสร้างภาษาและตนเองในการเรียนรู้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหลักในรูปแบบการสอน B-SLIM Model แต่ยังวิเคราะห์สถานการณ์สอนภาษาอังกฤษของวิทยาลัยในจีน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน วิทยาลัยออกแบบเพื่อช่วยให้นักเรียนมุ่งเน้นในการสร้างองค์ความรู้และเน้น ความเป็นเอกเทศของการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน และการฝึกอบรมการเรียนรู้การวิจัย และเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูและนักเรียนทั้งในการ ประเมินการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความสำเร็จของการเรียนภาษา

Xiao (2010) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการสอน B-SLIM Model ซึ่งแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผนและเตรียม ขั้นทำความเข้าใจความรู้ใหม่ ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก ขั้นผล ขั้นประเมินผล เริ่มต้นภาษาที่ 2 จากทฤษฎีและจิตวิทยา พุทธิปัญญา รูปแบบเป็นไปในทางบวกและคำแนะนำที่สามารถทำงานได้ในการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษ การทำงานเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับการสอนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน 5 ขั้นตอน ที่ควบคุมโดยรูปแบบการสอน B-SLIM Model ได้ดี มีศักยภาพและมีโอกาสประสบผลสำเร็จในอนาคต

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศด้วยวิธีสอนด้วยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนที่เพิ่มพูนมากขึ้น มีทักษะในการฟังและการพูดภาษาต่างประเทศ และทักษะอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 15 ห้อง รวมทั้งสิ้น 477 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่จัดการทดสอบความสามารถ

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 39 คน โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3.1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM Model และศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเวลาเรียนการวัดผลประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการและเอกสารประกอบหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.3.1.2 เลือก Unit / Topic จากเอกสารการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.3.1.3 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอน โดยใช้ B-SLIM Model การสอนทักษะการฟังทักษะการพูดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.1.4 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ B-SLIM Model ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง ตามการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ดังนี้

- 1) ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation)
- 2) ขั้นทำความเข้าใจความรู้ใหม่ (Comprehensible Input)
- 3) ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (intake activity)
- 4) ขั้นผล (output)
- 5) ขั้นประเมินผล (evaluation)

3.3.1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เขียนเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผน ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลเครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลแล้วนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3.1

ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับชั่วโมงเรียน

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
1	What did they say?	1) จับคู่คำศัพท์กับความหมายได้ 2) ฟังบทสนทนาและฝีกออกเสียงตาม ในกิจกรรม New Language 3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation 4) สนทนาตามกิจกรรม Conversation 5) สนทนาโต้ตอบเพื่ออธิบาย ชี้แจงเหตุผล หรือการขอโทษ	2
2	What did they say?	1) อ่านจดหมายลานและร่วมกันอภิปราย 2) เติมคำศัพท์ในช่องว่าง จากการฟังบทสนทนา 3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ 4) เขียนจดหมายบรรยายเหตุผลที่ไม่สามารถไปเรียนหรือทำงานได้ 5) เขียนอีเมลขอโทษและแสดงเหตุผลที่ไม่สามารถเข้าร่วมสัมมนาได้	2
3	Small talk	1) จับคู่คำศัพท์และความหมาย และฝีกอ่านออกเสียง 2) ฟังบทสนทนาและฝีกออกเสียงตาม ในกิจกรรม New Language 3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation 4) สนทนาตามกิจกรรมConversation 5) เขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการสัมภาษณ์งาน 6) แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการสัมภาษณ์งาน	2
4	Small talk	1) อ่านจดหมายสมัครงานและร่วมกันอภิปราย 2) เติมคำศัพท์ในช่องว่าง จากการฟังบทสนทนา 3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ 4) เขียนจดหมายจดหมายสมัครงาน	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
		5) แสดงบทบาทสมมติการสัมภาษณ์งานระหว่าง HR and applicant	
5	As good as it gets	1) จับคู่คำศัพท์และความหมาย และฝึกอ่านออกเสียงตาม 2) เติมคำลงในช่องว่าง จากกิจกรรม New Language 3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation 4) สนทนาตามกิจกรรม Conversation 4) สนทนาเกี่ยวกับสินค้าชื่อดังที่มีราคาสูงและกำลังได้รับความนิยม	2
6	As good as it gets	1) ตอบคำถามจากการอ่าน Article 2) เติมคำศัพท์ในช่องว่างจากการฟังบทสนทนา 3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ 4) วิเคราะห์หาเหตุผลว่าเหตุใดสินค้าแบรนด์เนมชื่อดัง (ระบุยี่ห้อ) ถึงได้รับความนิยม 5) วิเคราะห์หาเหตุผลว่าเหตุใดผู้คนจึงนิยมใช้สินค้าแบรนด์เนม 6) ศึกษาความเป็นมาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชื่อดังที่นักเรียนสนใจแล้วนำเสนอ Mind mapping เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้น	2
7	How is it cooked?	1) จับคู่คำศัพท์และความหมาย 2) เติมคำลงในช่องว่าง จากกิจกรรม New Language 3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation 4) สนทนาตามกิจกรรม Conversation 5) เขียนและบรรยายถึงอาหารที่ชอบ 6) วิจารณ์ร้านอาหาร ร้านนม หรือร้านกาแฟที่น่าสนใจในมหาสารคาม	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา
8	How is it cooked?	1) ตอบคำถามจากการอ่าน Article เรื่อง Health Benefits of Cheese 2) เติมคำศัพท์ในช่องว่างจากการฟังบทสนทนา 3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ 4) บอกประโยชน์และโทษของอาหารบางชนิด 5) สัมภาษณ์เกี่ยวกับอาหารที่นักเรียนชื่นชอบ 6) คิดค้นเมนูอาหารขึ้นใหม่	2
		รวม	16

3.3.16 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM Model พร้อมทั้งเสนอให้ประเมินคุณภาพและความเหมาะสม จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1) นายสกล มาบุญธรรม (กศ.ม.) (ภาษาอังกฤษ) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2) นางเรไร สุปัญญาตร (ค.บ., กศ.ม.) (ภาษาอังกฤษ) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3) นายสุเมธ เทียงดาห์ (กศ.ม.) (ภาษาอังกฤษ) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนผดุงนารี
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

4) นางสาวจันทรี ไปหนี่ (ค.ม.) (ภาษาอังกฤษ) ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนผดุงนารี
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

5) นางสาวสไบพร พงศ์ศาสตร์ (ค.ม.) (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านค้อดอนแคน
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3.3.1.7 การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีวิธีการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยมาก

3.3.1.8 นำคะแนนผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์แปลความหมาย ค่าเฉลี่ยผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 99-100)

4.51–5.00 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมากที่สุด

3.51–4.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมมาก

2.51–3.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมปานกลาง

1.51–2.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อย

1.00–1.50 คะแนน หมายถึง มีคุณภาพและความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยเฉลี่ยระดับคุณภาพและความเหมาะสมตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์พิจารณายอมรับว่าเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ ผลการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ B-SLIM Model ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยรายแผนทั้ง 8 แผน ตั้งแต่ 3.00-5.00 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.71 เมื่อนำไปแปลความหมายค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B - SLIM Model มีคุณภาพและระดับความเหมาะสมที่ระดับมาก (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค.)

3.3.1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น และนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองจัดการเรียนรู้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนผดุงนารี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ ความเหมาะสมของเวลา เนื้อหา การใช้สื่อ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1.10 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว มาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนกับหลังเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนกับหลังเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังต่อไปนี้

3.3.2.1 ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลตามกรอบหลักสูตรการจัดการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษ จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.3.2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนด กรอบความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุและใช้ตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

ตารางที่ 3.2

ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบที่ต้องการ

แผน ที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			ทั้งหมด	ต้องการ
1	What did they say?	1) จับคู่คำศัพท์กับความหมายได้ 2) ฟังบทสนทนาและฝึกออกเสียงตาม ใน กิจกรรม New Language 3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation 4) สนทนาตามกิจกรรม Conversation 5) สนทนาโต้ตอบเพื่ออธิบาย ชี้แจงเหตุผล หรือ การขอโทษ	13	10
2	What did they say?	1) อ่านจดหมายกลางานและร่วมกันอภิปราย 2) เติมคำศัพท์ในช่องว่าง จากการฟังบทสนทนา 3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ 4) เขียนจดหมายบรรยายเหตุผลที่ไม่สามารถไปเรียนหรือทำงานได้		

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผน ที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			ทั้งหมด	ต้องการ
3	Small talk	5) เขียนอีเมลขอโทษและแสดงเหตุผลที่ไม่สามารถเข้าร่วมสัมมนาได้	12	10
		1) จับคู่คำศัพท์และความหมาย และฝึกอ่านออกเสียง		
		2) ฟังบทสนทนาและฝึกออกเสียงตาม ในกิจกรรม New Language		
		3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation		
		4) สนทนาตามกิจกรรมConversation		
4	Small talk	5) เขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการสัมภาษณ์งาน	12	10
		6) แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการสัมภาษณ์งาน		
		1) อ่านจดหมายสมัครงานและร่วมกันอภิปราย		
		2) เติมคำศัพท์ในช่องว่าง จากการฟังบทสนทนา		
		3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ		
4) เขียนจดหมายสมัครงาน				
5	As good as it gets	5) แสดงบทบาทสมมติการสัมภาษณ์งานระหว่าง HR and applicant	13	10
		1) จับคู่คำศัพท์และความหมาย และฝึกอ่านออกเสียงตาม		
		2) เติมคำลงในช่องว่าง จากกิจกรรม New Language		
		3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation		
		4) สนทนาตามกิจกรรมConversation		
5) สนทนาเกี่ยวกับสินค้าชื่อดังที่มีราคาสูงและกำลังได้รับความนิยม				

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผน ที่	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			ทั้งหมด	ต้องการ
6	As good as it gets	1) ตอบคำถามจากการอ่าน Article 2) เติมคำศัพท์ในช่องว่างจากการฟังบทสนทนา 3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ 4) วิเคราะห์หาเหตุผลว่าเหตุใดสินค้าแบรนด์เนมชื่อดัง (ระบุยี่ห้อ) ถึงได้รับความนิยม 5) วิเคราะห์หาเหตุผลว่าเหตุใดผู้คนจึงนิยมใช้แบรนด์เนม 6) ศึกษาความเป็นมาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชื่อดังที่นักเรียนสนใจแล้วนำเสนอ Mind mapping เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้น		
7	How is it cooked?	1) จับคู่คำศัพท์และความหมาย 2) เติมคำลงในช่องว่าง จากกิจกรรม New Language 3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation 4) สนทนาตามกิจกรรม Conversation 5) เขียนและบรรยายถึงอาหารที่ชอบ 6) วิจารณ์ร้านอาหาร ร้านนม หรือร้านกาแฟ ที่น่าสนใจในมหาวิทยาลัย	12	10
8	How is it cooked?	1) ตอบคำถามจากการอ่าน Article เรื่อง Health Benefits of Cheese 2) เติมคำศัพท์ในช่องว่างจากการฟังบทสนทนา 3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ 4) บอกประโยชน์และโทษของอาหารบางชนิด 5) สัมภาษณ์เกี่ยวกับอาหารที่นักเรียนชื่นชอบ 6) คิดค้นเมนูอาหารขึ้นใหม่		
		รวม	50	40

3.3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ต้องการใช้จริง 40 ข้อ

3.3.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ที่สร้างขึ้นเพื่อเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ที่ปรับปรุงแก้ไขตาม คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของ แบบทดสอบ ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุ

3.3.2.6 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยนำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร IOC ผลการประเมินแบบสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ผลการประเมินพบว่ามีความสอดคล้อง 41 ข้อ

3.3.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำเพิ่มเติมมาแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

3.3.2.8 นำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์และคัดเลือกไว้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

3.3.2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ไปจัดตีพิมพ์ข้อสอบ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ นิยามศัพท์เฉพาะ แล้วจึงนำแนวคิดและหลักการมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังจากที่ได้สอนโดยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model จำนวน 15 ข้อ โดยมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านพฤติกรรมการปฏิบัติของผู้เรียน มีวิธีประเมินความพึงพอใจ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

4.51–5.00 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.51–4.50 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.51–3.50 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51–2.50 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00–1.50 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยวิธี B-SLIM Model ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและชัดเจนของข้อคำถาม

3.3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยวิธี B-SLIM Model เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

ประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดความพึงพอใจต่อการเรียนโดยวิธี B-SLIM Model ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียน

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมชี้วัดความพึงพอใจของนักเรียน ผลการประเมินพบว่า คำถามทั้ง 15 ข้อ มีความสอดคล้องทั้งหมด 13.6 ข้อ

3.3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยวิธี B-SLIM Model ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model จำนวน 40 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง

3.4.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model จำนวน 8 แผน รวม 16 ชั่วโมง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 39 คน

3.4.3 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model จำนวน 40 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ชุดเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน

3.4.4 สอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ B-SLIM Model

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การพูดและการฟังโดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model โดยใช้แบบทดสอบการฟังและการพูด ตามเกณฑ์ 75/75

3.5.2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนกับหลังเรียน

3.5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.6.1.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สูตรค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2533, น. 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

3-1

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.1.2 การหาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$P = \frac{R}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ

R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

3.6.1.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 107)

$$r = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}} \quad (3-3)$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก

R_U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

3.3.1.4 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2553, น. 299)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

K แทน จำนวนข้อสอบ

X แทน คะแนนขงนักเรียนแต่ละคน

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

3.3.1.7 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

1) หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model โดยใช้สูตรค่าความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum^R}{N} \quad (3-5)$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับพฤติกรรมชี้วัดด้านความพึงพอใจ

\sum^R แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2) การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \quad (3-6)$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษ

N แทน จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด

\sum_{XY} แทน ผลคูณของคะแนนรวมกับคะแนนรายข้อ

\sum_X แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ

\sum_Y แทน ผลรวมของคะแนนรวม

3.6.2 สถิติพื้นฐานเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

3.6.2.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ของคะแนน (สมนึก ภัททิยธนี, 2555, น. 237)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N} \quad (3-7)$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.6.2.2 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555, น. 238)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-8)$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 F แทน ความถี่ หรือจำนวนข้อมูลที่ต้องการหาร้อยละ
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.6.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 126)

$$(S.D.) = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}} \quad (3-9)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม

3.6.3 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 ใช้สูตรดังนี้ (เผชญ กิจระการ, 2544, น. 49)

$$E_1 = \frac{\sum^x}{\frac{N}{A}} \times 100 \quad 3-10$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	\sum^x	แทน	คะแนนของแบบสอบถามย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนของแบบสอบถามย่อยทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum^y}{\frac{N}{B}} \times 100 \quad 3-11$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	\sum^y	แทน	คะแนนรวมของแบบสอบถามหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบสอบถามหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.6.4 สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีของกูดแมน แฟลตเชอร์ และชไน เดอร์ มีสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{คะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิจัย ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E ₁	แทน	ประสิทธิภาพกระบวนการของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
E ₂	แทน	ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

4.3 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากคะแนนการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมจากใบงาน คะแนนทดสอบย่อย ทั้ง 8 แผน ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ผลการประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

รายการประเมิน	จำนวนคน	คะแนน เต็ม	คะแนน รวม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
คะแนนระหว่างเรียน	39	120	3698	94.82	3.47	79.01
คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์	39	40	1212	31.08	3.16	77.69

จากตารางที่ 4.1 ผลการประเมินประสิทธิของกระบวนการเรียนรู้ จากคะแนนระหว่างเรียน มีคะแนนรวม 3,698 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.01 (E_1) และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนรวม 1,212 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.69 (E_2) ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 79.01/77

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนและหลังเรียน (E.I)

ผู้วิจัยได้นำคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนกับหลังเรียน มาวิเคราะห์ ได้ค่าดัชนีประสิทธิผล ปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

ดัชนีประสิทธิผลแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย		ค่าดัชนีประสิทธิผล
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
39	40	11.87	31.08	0.6827

จากตารางที่ 4.2 พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6827 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 68.27

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model

ผู้วิจัยได้นำคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนกับหลังเรียน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model

คะแนนผลสัมฤทธิ์	คะแนนรวม	\bar{x}	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	463	11.87	2.06	749	14,665	43.48**
หลังเรียน	1,212	31.04	3.16			

หมายเหตุ.** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ที่ได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model มีคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยนำคะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในแต่ละบทเรียน	4.51	0.51	มากที่สุด
2. นักเรียนสามารถฟังและพูดได้ดียิ่งขึ้น	4.67	0.59	มากที่สุด
3. นักเรียนเกิดแนวคิดที่หลากหลาย	4.62	0.49	มากที่สุด
4. นักเรียนสามารถเข้าใจวิธีการพูดและการฟังได้ถูกต้อง	4.56	0.50	มากที่สุด
5. เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย	4.41	0.55	มาก
6. นักเรียนมีความสุขในขณะที่เรียน	4.49	0.56	มาก
7. นักเรียนรู้สึกมีอิสระในการเรียน	4.39	0.54	มาก
8. นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น	4.54	0.51	มากที่สุด
9. นักเรียนรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียน	4.51	0.51	มากที่สุด
10. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.49	0.56	มาก
11. นักเรียนมีทักษะในการฟังภาษาอังกฤษได้มากขึ้น	4.44	0.50	มาก
12. นักเรียนมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น	4.31	0.47	มาก
13. นักเรียนมีทักษะในการสนทนาโต้ตอบ	4.16	0.51	มาก
14. นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาอังกฤษได้	4.44	0.55	มาก
15. นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.51	0.51	มากที่สุด
โดยรวม	4.48	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.52) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีรายการประเมินพึงพอใจมาก 3 ลำดับคือข้อ 2 นักเรียนสามารถฟังและพูดได้ดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือข้อ 3 นักเรียนเกิดแนวคิดที่หลากหลาย

($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.49) และข้อความที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อ 13 นักเรียนมีทักษะในการสนทนา
โต้ตอบ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.51)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ศึกษาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนกับหลังเรียนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model และ ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 39 คน โรงเรียนผดุงนารี อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งมีข้อสรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

5.1 สรุป

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ปรากฏผลดังนี้

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.01/77.69 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.1.2 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 0.6827 หรือคิดเป็นร้อยละ 68.27

5.1.3 นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model มีสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูด ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.52)

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้การจัดกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.01/77.69 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียนรู้ทั้ง 8 แผนคิดเป็นร้อยละ 79.01 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 77.69 แสดงว่า แผนการจัดการรู้เรียน การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 และเป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย และทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผลที่พบนี้เนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้กำหนดรูปแบบและขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี แนวคิดการสอนเกี่ยวกับทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการฟังและการอ่านแบบ B-SLIM Model รวมทั้งเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การจัดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกำหนดรูปแบบการเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดองค์ประกอบการเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ยังได้แก้ไขปรับปรุงตามขั้นการนำไปใช้ โดยยึดองค์ประกอบการเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ซึ่งมี 5 ขั้น คือ ขั้นวางแผนและเตรียม (Planning and Preparation) ขั้นทำความเข้าใจความรู้ใหม่ (Comprehensible

Input) ชั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก (Intake Activity) ชั้นผล (Output) ชั้นประเมินผล (Evaluation) และเมื่อนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองแล้ว ผู้วิจัยได้พบข้อบกพร่อง จึงปรับปรุงแก้ไข ให้แผนการจัดการเรียนรู้ มีความถูกต้อง สมบูรณ์ มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

การสอนด้วยวิธีสอนแบบ B-SLIM Model นั้นได้เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะครูต้องใส่ใจในการเลือกกิจกรรมและเนื้อหาที่ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน สื่อและอุปกรณ์จำเป็นต้องดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ เมื่อเตรียมเนื้อหาและสื่อการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนต้องอธิบายความรู้ใหม่ (Input) ให้กับนักเรียน ซึ่งจำเป็นต้องให้อยู่บนพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน นอกจากนี้ครูจำเป็นต้องพูดช้า ๆ ให้ชัดเจน และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามได้เมื่อมีข้อสงสัย ดังเช่นที่ผู้วิจัยได้ทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการพูด ในด้านกิจกรรมการฟัง ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงบริบท (Context) และพื้นฐานของนักเรียนก่อน ด้วยการให้นักเรียนฟังคลิปตัวอย่างให้มากพอที่นักเรียนจะจับใจความได้เสียก่อน จากนั้นจึงต้องกิจกรรมเพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียน เช่น เติมคำศัพท์ที่หายไปลงในบทสนทนา หรือให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องราวจากการดูวิดีโอแล้วจึงตอบคำถาม ในด้านกิจกรรมการพูด ครูผู้สอนต้องสอนเริ่มจากง่ายไปยาก เช่น ครูผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนา ก่อนแล้วจากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดตามบทสนทนานั้นเพื่อเป็นการฝึกการออกเสียง จากนั้นผู้สอนจึงจะให้ทำกิจกรรมที่ยากขึ้น เช่น ตอบคำถามจากเรื่องราวที่ได้รับฟัง หรือแสดงบทบาทสมมุติ ทั้งนี้จะช่วยให้เด็กไม่เกิดความเครียดมากเกินไป ต่อมาผู้สอนต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ (Input) ซึ่งเรียกว่ากิจกรรมเพื่อความเข้าใจ ผู้สอนต้องใช้เวลากับกิจกรรมนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจ เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้ว ผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมให้มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น ต่อมาเมื่อผู้เรียนมีทักษะการฟังพูดที่เพียงพอแล้ว ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนนำทักษะไปใช้นอกห้องเรียนด้วย เช่น การถ่ายคลิปวิดีโอแนะนำสถานที่ที่น่าสนใจ การรีวิวอาหารและเครื่องดื่ม การดูและฟังคลิปวิดีโอจากเจ้าของภาษาแล้วนำมาแปลเป็นภาษาไทยให้เพื่อนในชั้นฟัง เป็นต้น และในขั้นตอนสุดท้าย ผู้สอนต้องทำการประเมินการสอนของตนเอง โดยการสังเกต ซักถามปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแก้ไขในครั้งต่อไป และประเมินทักษะจากสภาพจริง (Authentic Assessment) และประเมินจากการทดสอบ

นอกจากนี้ ทฤษฎีเหล่านี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิวรรณ ศรีสว่าง (2556) เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 4 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพันทา อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ที่เรียนด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ B-SLIM Model จำนวน 6 แผนใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 77.04/ 77.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ B-SLIM Model ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.6000 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ B-SLIM Model โดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือภาษาอังกฤษใช้สื่อสารกับคนได้ทั่วโลกรองลงมาคือภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ และข้อความที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เป็นคนรอบรู้

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่า ดัชนีประสิทธิผลแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6827 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้การจัดการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 68.27 ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไว้หลายท่าน เช่น สุมินตรา อังวัฒนกุล (2537, น. 159) ได้ให้ความสำคัญกับทักษะการฟังไว้ว่า การฟังนับเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมาก และเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงสามารถพูดโต้ตอบ สุมินตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 55-65) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่าเป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาตามวิธีสอนแบบพูดมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ โดยใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนได้โดยผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนนั้นซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นนิสัยสามารถพูดได้โดยไม่ต้องหยุดคิดสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Hua (2009) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการสอน B-SLIM Model และแรงบันดาลใจสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่วิทยาลัย Hua เป็นโรงเรียนภาษาต่างประเทศและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัย Guilin 541004 China

ประสบผลสำเร็จวิธีการสอนภาษาบนพื้นฐานขององค์ความรู้วิทยาศาสตร์พุทธิปัญญา และเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพภาษาได้ และการศึกษาของ Xiao (2010) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการสอน B-SLIM Model ซึ่งแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน และเตรียมขั้นทำความเข้าใจ ความรู้ใหม่ ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก ขั้นผล ขั้นประเมินผลที่ควบคุม โดยรูปแบบการสอน B-SLIM Model ได้ดี ทำให้มีศักยภาพและมีโอกาสประสบผลสำเร็จในอนาคต

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 39 คน ก่อนเรียนมีคะแนนรวม 436 คะแนน ($\bar{x} = 11.87$, S.D. = 2.06) และหลังเรียนมีคะแนนรวม 1,212 คะแนน ($\bar{x} = 31.04$, S.D. = 3.16) ซึ่งถือว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญรัตน์ นุ่นจีน (2559) พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model นั้นอยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบ BSLIM Model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีรูปแบบและขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ภาษาของนักเรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ โดยการเน้นปัจจัยตัวบ่อนที่มีความหมายเข้าใจได้และอยู่บนความรู้เดิมของนักเรียน นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอนด้วยการฝึกกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันมากที่สุด ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนใหม่อย่างมีความหมายต่อตัวเองและได้ฝึกกิจกรรมทั้ง 4 ทักษะ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้น

5.2.4 จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่าคะแนนความพึงพอใจโดยรวมของนักเรียน คะแนนเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 4.48 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วจะเห็นว่าทุกข้อมีระดับความพึงพอใจไม่ต่ำกว่าระดับมาก แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model เป็นที่ชื่นชอบของนักเรียน เมื่อนักเรียนได้เรียนโดยกิจกรรมเหล่านี้แล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีความสุข ผลการตอบแบบสอบถามจึงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Shelly (1975, p. 9) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ซึ่งสรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ และ Wolman (1973) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ความต้องการหรือแรงจูงใจ

แบบสอบถามที่นักเรียนให้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุดคือข้อที่ 2 คือนักเรียนสามารถฟังและพูดได้ดียิ่งขึ้น มีคะแนนเฉลี่ย 4.67 และรองลงมาคือข้อที่ 3 นักเรียนเกิดแนวคิดที่หลากหลาย มีคะแนนเฉลี่ย 4.62 แสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ B-Slim Modem ทำให้นักเรียนสามารถฟังได้อย่างเข้าใจและพูดได้อย่างถูกต้อง มีความคิดและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Vroom (1964, p. 8) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การจัดการเรียนรู้การจัดการกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สิ่งที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญคือความพร้อมของผู้เรียน ต้องศึกษาความพร้อมของผู้เรียนก่อนว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ระดับใด เพื่อที่จะได้จัดเตรียมเนื้อหาตลอดจนคำศัพท์ต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนต้องเลือกเรื่องที่น่าสนใจ มีความทันสมัย เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ตลอดจนเตรียมอุปกรณ์ที่เป็นสื่อการสอนให้พร้อม เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด นอกจากนี้ ควรมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนที่ชอบและไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษเข้าด้วยกัน เพราะบางครั้งนักเรียนที่ไม่พอใจกันมารวมกลุ่มเดียวกันจะทำให้การจัดการเรียนรู้นั้นไม่ประสบผลสำเร็จ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการจัดกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ที่มีต่อทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะทางสังคม ความรับผิดชอบ และความคงทนในการเรียนรู้ในเนื้อหาและระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

5.3.2.2 ควรได้ทำการเปรียบเทียบระหว่างการสอน ด้วยการจัดกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model กับ เทคนิควิธีสอนอื่น ๆ

5.3.2.3 ควรได้รับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ในเนื้อหาและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ.
- กรมวิชาการ. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. (2545). *คู่มือ การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับ ส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์,
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กศยา แสงเดช. (2548). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน จำกัดวี.เจ. พรินติ้ง.
- จิตติรัตน์ ลดาวัลย์, ม.ล. (2543). *การฟัง. การใช้ภาษาไทย 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2531). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- เดือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). *เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : ดวงกลมสมัย.
- ชวาล แพรัตกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิฑูรย์การปก.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2549). *การวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- รูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2535). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). *การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการทักษะและกาปฏิบัติการ*. *วารสารวิชาการ*, 5(7), 52-70.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สื่อดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- พิมพา อัมเพิลบี. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอน
ตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต).* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2539). *ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาการประถมศึกษา
หน่วยที่ 9-11. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.*
- มะลิวรรณ ศรีสว่าง. (2556). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM
Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต).*
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- เยาวรัตน์ การพานิช และอังคณา ทองพูน. (2542). *ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- ล้วน สายยศ. (2542). *การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน
กระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน. (วิทยานพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่*
- ศิริรัตน์ มงคล. (2553). *การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้B-SLIM Model
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต).*
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ขมาสิริ โชตกลาง. (2546). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้B-Slim
Model. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม*
- สมนึก ภัททธิยธนี. (2553). *การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.*
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2549). *วิธีวิทยาการประเมิน : ศาสตร์แห่งคุณค่า. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2).*
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. (2540). (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุโรพงษ์ ทองเจริญ. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: สุวิทย์ มูลคำ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2542. *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2546). *รายงานวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- อรรถพร คำคม. (2546). *การให้บริการสินเชื่อของธนาคารอาคารสงเคราะห์: ศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการฝ่ายกิจการสาขากรุงเทพและปริมณฑล*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรรพรรณ บุญยีน. (2548). *การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ B-SLIM Model*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญรัตน์ นุ่นจิ้น. (2560). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนปกติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.

- Choi, Seonghee. (2000) *Teaching English as a Foreign Language in Korean Middle Schools : Exploration of Communicative Language Teaching Through Teachers' Beliefs*.
- Doff, A. (1991). *Teaching English: A Training Course for Teacher*. Great Britain: Cambridge University Press.
- Ebel, R.L. and Frisbie, D.A. (1986). *Essentials of Educational Measurement*. (4th ed). Englewood Cliffs ,New Jersey: Prentice-Hall.
- Gronlund, Norman Edward. (1976). *Measurement and Evaluation in Teaching*. New York : Macmillan.
- Huang, Xiao. (2010). B-SLIM and Its Application to College English Speaking Teaching, *Dissertation Abstracts International*. 23(01),unpaged.
- Husen, Torsten & Postlethwaite, Neville T. (1994). *The International Encyclopedia of Education: Editors-in-Chief*. Oxford: Pergamon Press.
- Lemlech, J.K. (1998). *Curriculum and Instructional Methods for the Elementary and Middle School*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Maynard W. Shelley. (1975). *Responding to Social Change*. Pennsylvania: Dowden. Hutchison.
- McDonell, Wendy. (1992). *Language and Cognitive Development through Cooperative Group Work, In Cooperative Language Learning*. Edited by Caloryn Kessler. N.J : Prentive Hall Regents.
- Morse, Philip McCord. (1958). *Queues, inventories, and maintenance : the analysis of operational system with variable. Demand and Supply*. : Wiley.
- Noll, Victor H. (1965). *Introduction to Educational Measurement*. (2nd ed). Boston : Houghton Mifflin.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School : A Pragmatic Approach*. London : Longman, Inc.

- Park, Myongsu. (2004). The Effects of Partial Captions on Korean EFL Learners' Listening Comprehension, *Dissertation Abstracts International*. 65(04),1287.
- Pawson, Petrone. (2000). The Communicative Language Teaching Approach as Strategy in the Teaching of Afrikaans as a Foreign Language on Tertiary Level, *Masters Abstracts International*. 38(04),836.
- Rost, M. (1991). *Listening in Action: Activities for Developing Listening in Language Teaching*. London: Prentice Hall.
- Valette, M. and Disick, S. (1972). *Modern Language Performance Objectives and Individualization*. Boston : Harcourt Brace Jovanovich, Inc.
- Vroom, H Victor. (1964). *Work and Motivation*. Now York : Wiley and Sons Inc.
- Wolman, BB. (1973). *Dictionary of Behavior Science*. New York: Van Norstand Reinhold Company.
- Zhang Hua. (2009). B-SLIM Teaching Model and Its Inspiration for College English Teaching, *Dissertation Abstracts International*. 55(01),unpaged.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ B-SLIM Model (แผนที่ 1)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ/วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Unit 7: What Did They Say? Topic: Communication

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง: ใช้ภาษาเพื่อสนทนาโต้ตอบเพื่ออธิบายและชี้แจงเหตุผลและการขอโทษได้

1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) จับคู่คำศัพท์กับความหมายได้ถูกต้อง (getting 1)
- 2) ฟังบทสนทนาและฝีกออกเสียงตาม ในกิจกรรม New Language (getting 2)
- 3) ฟังและตอบคำถามจากกิจกรรม Conversation (getting 3)
- 4) สนทนาตามกิจกรรม Conversation (using 1)
- 5) สนทนาโต้ตอบเพื่ออธิบาย ชี้แจงเหตุผล หรือการขอโทษ (using 2)

2. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.5/1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.2 ม.5/1 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น

ต 1.3 ม.5/1 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

ต 4.1 ม.5/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

3. เนื้อหา

Vocabulary: complain, excuse, reservation, inconvenience, compensate, reimburse, medical insurance

Structure: Reported Speech

Example:

Direct speech: The HR manager said, “The company may cancel the trip.”

Reported speech: The HR manager said (that) the company might cancel the trip.

4. สื่อการเรียนรู้ (ชั้นวางแผนและเตรียมการ)

4.1 Audio เสียงจากเจ้าของภาษา

4.3 Text 1 (Vocabulary)

4.4 Text 2 (Structure)

4.5 Text 3 (Conversation between travel agent and Mrs. Taylor)

4.6 Activity 1 (Vocabulary Exercise)

4.7 Activity 2 (Conversation Exercise)

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

ครู	นักเรียน
<p><u>ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อน (Comprehensible Input) ชั่วโมงที่ 1</u></p> <p>1. ครูเข้ามาในห้องเรียน และพูดกับนักเรียนว่า “I’m sorry. I am late. I had an upset stomach.”</p> <p>2. ครูถามนักเรียนคนอื่น ๆ ว่า What did I say?</p> <p>3. ครูเขียนข้อความที่นักเรียนบอกบนกระดาน I’m sorry, I am late. I had to meet my homeroom teacher. และถามนักเรียนเพิ่มเติม</p>	<p>1. นักเรียนฟังสิ่งที่ครูพูด</p> <p>2. นักเรียนตอบว่า “I’m sorry. I am late. I had an upset stomach.”</p> <p>3. นักเรียนบอกชื่อ Teacher Charinrat said.</p>

ครู	นักเรียน
<p>ว่า Who said that?</p> <p>4. ครูเขียนข้อความที่นักเรียนบอกลงบนกระดาน ในรูปประโยค Reported Speech ดังนี้ Ms. Charinrat said, sorry, she was late. She had had an upset stomach. แล้วถาม นักเรียนว่าเห็นความแตกต่างกับประโยคข้างบน หรือไม่</p> <p>5. ครูอธิบายอย่างคร่าวๆให้นักเรียนฟัง</p>	<p>4. นักเรียนตอบคำถามแล้วร่วมกันวิเคราะห์</p> <p>5. นักเรียนรับฟังด้วยความตั้งใจ</p>
<p><u>ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก</u> <u>(Intake - Getting It)</u></p> <p>Getting 1 (Activity 1)</p> <p>1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 3-4 คน แล้วแจก Text 1 เพื่อให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์</p> <p>2. ครูพานักเรียนอ่านออกเสียง</p> <p>3. ครูให้นักเรียนช่วยกันหาความหมายของ คำศัพท์เป็นภาษาไทย</p> <p>4. ครูเก็บ Text 1 คืนจากนักเรียน</p> <p>5. ครูแจก Activity 1 ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น เพื่อให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์และความหมาย พร้อมทั้งเขียนคำแปลภาษาไทย</p> <p>6. ครูให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจและเฉลย คำตอบพร้อมกันในห้องเรียน</p>	<p>1. นักเรียนรับ Text1 แล้วมาร่วมกันศึกษา คำศัพท์</p> <p>2. นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู</p> <p>3. นักเรียนช่วยกันค้นหาความหมายของ คำศัพท์</p> <p>4. นักเรียนคืน Text1 ให้แก่ครู</p> <p>5. นักเรียนรับ Activity 1 แล้วลงมือทำ Activity 1</p> <p>6. นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจและฟังเฉลยพร้อม กันในห้องเรียน</p>

ครู	นักเรียน
<p>Getting 2 (Activity 2)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนฟังบทพูดจากหนังสือเรียน New World Study Book 5 (Text 2) 2. ครูเปิดเสียง Audio ให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามหลังจากที่ฟังจบ 4. ครูถามนักเรียนถึงเนื้อหาที่อ่านไปว่าประโยคเหล่านั้นหมายความว่าอย่างไร 5. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง 6. ครูให้นักเรียนลองฝึกพูดโดยตอบเป็น Reported Speech โดยที่ครูจะถามว่า What did the man in picture a. say? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนนำหนังสือเรียนขึ้นมาแล้วเปิดหนังสือเรียน New World Study Book 5 (Text 2) 2. นักเรียนรับฟังด้วยความตั้งใจ 3. นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูอย่างพร้อมเพรียง 4. นักเรียนช่วยกันตอบ 5. นักเรียนฟังคำตอบ 6. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามครู ตัวอย่างเช่น He said sorry, he was late. He had ran into bad traffic.
<p>Getting 3 (Activity 3)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนฟังบทสนทนาจาก Text 3 2. ครูเปิดเสียง Audio ให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง 3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามหลังจากที่ฟังจบ 4. ครูพานักเรียนแปลความหมายบทสนทนาที่อ่านไป 5. ครูให้นักเรียนตอบคำถามจากกิจกรรม About the conversation 6. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องแต่ละข้ออย่างละเอียด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนฟังบทสนทนาจาก Text 3 2. นักเรียนรับฟังด้วยความตั้งใจ 3. นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูอย่างพร้อมเพรียง 4. นักเรียนช่วยกันแปลความหมายกับครู 5. นักเรียนร่วมกันหาคำตอบ 6. นักเรียนตั้งใจฟังคำตอบที่ถูกต้องแต่ละข้อ

ครู	นักเรียน
<p><u>ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก</u> <u>(Intake – Using It) (ชั่วโมงที่ 2)</u></p> <p>Using 1 (Activity 4)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนจับคู่กัน โดยคนแรกเป็น A คนที่สองเป็น B ครูให้ใบงาน (Activity 2) แก่นักเรียนทั้งสองคน ครูให้นักเรียนอ่านตามบทสนทนา และเลือกประโยคหรือวลีมาเติมในช่องว่างที่หายไป ครูฟังและแก้ไขในส่วนที่นักเรียนพูดผิด <p>Using 2 (Activity 5)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนจับคู่กัน โดยคนแรกเป็น A คนที่สองเป็น B ครูให้นักเรียน A พูดประโยค เพื่ออธิบายชี้แจงเหตุผล หรือการขอโทษ เช่น Excuse me, we don't have any more mushroom soup. ครูให้นักเรียน B พูดโต้ตอบกลับไป เช่น It's ok. I'll have tomato soup instead. ครูให้นักเรียน A และ B สลับกันพูด โดยต้องเป็นประโยคใหม่ ครูฟังและแก้ไขในส่วนที่นักเรียนพูดผิด 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนจับคู่กันและเลือกที่จะเป็น A หรือ B นักเรียนรับใบงาน (Activity2) จากครู นักเรียนอ่านบทสนทนา และเลือกประโยคหรือวลีมาเติมในช่องว่างที่หายไป นักเรียนรับฟังสิ่งที่ครูแก้ไขและจดจำไปปฏิบัติ <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนจับคู่กันและเลือกที่จะเป็น A หรือ B นักเรียน A แต่งประโยค และพูดประโยคที่เป็นการอธิบาย ชี้แจงเหตุผล หรือการขอโทษ นักเรียน B แต่งประโยคและพูดกลับไป นักเรียน A และ B สลับกันพูด นักเรียนรับฟังสิ่งที่ครูแก้ไขและจดจำไปปฏิบัติ

6. การวัดและประเมินผล (ชั้นประเมินผล)

กิจกรรมที่จะประเมิน	การประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. Getting 1	ตรวจและให้คะแนน	-
2. Getting 2	ตรวจและให้คะแนน	-
3. Getting 3	ตรวจและให้คะแนน	-
4. Using 1	ประเมินและให้คะแนน	แบบประเมินทักษะการพูด
5. Using 2	ประเมินและให้คะแนน	แบบประเมินทักษะการพูด

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

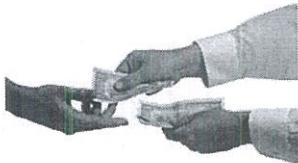

.....

.....

.....

Text 1

	<p>Complain (vi.) express dissatisfaction or annoyance about a state of affairs or an event.</p> <p>Ex. - He complained about the food.</p> <p>- They have nothing to complain about.</p>
	<p>Excuse (n.) a reason or explanation put forward to defend or justify a fault or offense.</p> <p>(vt.) attempt to lessen the blame attaching to (a fault or offense); seek to defend or justify.</p> <p>Ex. - Don't excuse what you have done.</p> <p>- There is no excuse for such behavior.</p>
	<p>Reservation (n.) the action of reserving something.</p> <p>Ex. - We'll reconfirm your reservation for you.</p> <p>- Could you cancel my reservation?</p>
	<p>Inconvenience (n.) trouble or difficulty caused to one's personal requirements or comfort.</p> <p>Ex. - It is no inconvenience to drive you home.</p> <p>- Don't you feel any inconvenience living abroad?</p>

	<p>Compensate (vi.) give (someone) something, typically money, in recognition of loss, suffering, or injury incurred; recompense.</p> <p>Ex. - He compensated me for the accident with money</p>
	<p>Reimburse (vt) repay (a person who has spent or lost money).</p> <p>Ex. - How do I get reimbursed? - He needed to reimburse because of the flood.</p>
	<p>Medical insurance (phrv.) a type of insurance coverage that pays for medical and surgical expenses incurred by the insured.</p> <p>Ex. - Can I use my medical insurance? - Do you have medical insurance?</p>

Text 2

7

What Did They Say?

New Language 2.2

Look at the pictures.
What would you say
or do in those situations?

a Sorry I'm late. I ran into bad traffic.

b I'm having lunch right now. I'll meet you at two o'clock.

c I've been waiting for my order for half an hour.

d We don't have any more cheesecake.

e This check is wrong. I'm going to complain.

Text 3

Conversation 2.5

Travel Agent: So, Mrs. Taylor. How was the trip?

Mrs. Taylor: You said that everything was going to be wonderful. Well, it wasn't. There was no one to pick us up at the airport.

Travel Agent: But your hotel reservation was OK, wasn't it?

Mrs. Taylor: No, they said they hadn't received any reservation in our name. And besides, the hotel was full.

Travel Agent: I'm so sorry. Why didn't you call us, Mrs. Taylor?

Mrs. Taylor: At one o'clock in the morning? Anyway, they got us a room in another hotel.

Travel Agent: I apologize for the inconvenience. But the beach there is really fabulous, isn't it?

Mrs. Taylor: It was so crowded you couldn't swim, and the water was polluted. I got sick and had to go to the hospital.

Travel Agent: I'm so sorry you had such a bad experience. What can we do to compensate you?

Mrs. Taylor: Maybe you can reimburse us for our expenses, including the hospital costs. They didn't accept the medical insurance we bought from you.

Activity 1

1	Complain	a. repay (a person who has spent or lost money).
2	Excuse	b. the action of reserving something.
3	Reservation	c. express dissatisfaction or annoyance about a taste of affairs or an event. 4.....Inconvenience
		d. give (someone) something, typically money, in recognition of loss, suffering, or injury incurred; recompense.
5	Compensate	e. a type of insurance coverage that pays for medical and surgical expenses incurred by the insured.
6	Reimburse	f. trouble or difficulty caused to one's personal requirements or comfort.
7	Medical insurance	g. a reason or explanation put forward to defend or justify a fault or offense.

Activity 2

Fill the blanks with correct sentences or phrases

I apologize for To compensate you? Received any reservation
 Reimburse us for our expenses Pick us up You couldn't swim
 Why didn't you call us How was the trip? Hotel reservation
 Everything was going to be wonderful.

Travel Agent: So, Mrs. Taylor.....1.....

Mrs. Taylor: You said that1..... Well, it wasn't.

There was no one to2..... at the airport.

Travel Agent: But your2..... was OK, wasn't it?

Mrs. Taylor: No, they said they hadn't3..... in our name.

And besides, the hotel was full.

Travel Agent: I'm so sorry.3....., Mrs. Taylor?

Mrs. Taylor: At one o'clock in the morning? Anyway, they got us a room in
 another hotel.

Travel Agent: 4..... the inconvenience. But the beach there is
 really fabulous, isn't it?

Mrs. Taylor: It was so crowded4..... and the water was
 polluted. I got sick and had to go to the hospital.

Travel Agent: I'm so sorry you had such a bad experience. What can we do
5.....

Mrs. Taylor: Maybe you can5....., including the
 hospital cost. They didn't accept the insurance we bought from you

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ B-SLIM Model (แผนที่ 2)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ/วิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Unit 7: What Did They Say? Topic: Communication

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2562

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง: ใช้ภาษาเพื่อสนทนาโต้ตอบเพื่ออธิบายและชี้แจงเหตุผลและการขอโทษได้

1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) อ่านจดหมายลางานและร่วมก่นอภิปราย (getting 1)
- 2) เติมคำศัพท์ในช่องว่าง จากการฟังบทสนทนา (getting 2)
- 3) ฟังบทสนทนาและตอบคำถาม ตัวเลือก 4 คำตอบ (getting 3)
- 4) เขียนจดหมายบรรยายเหตุผลที่ไม่สามารถไปเรียนหรือทำงานได้ (using 1)
- 5) เขียนอีเมลขอโทษและแสดงเหตุผลที่ไม่สามารถเข้าร่วมสัมมนาได้ (using 2)

2. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.5/1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.2 ม.5/1 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น

ต 1.3 ม.5/1 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

ต 4.1 ม.5/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

3. เนื้อหา

Vocabulary: -

Structure: Reported Speech

Example:

Direct speech: The HR manager said, "The Company may cancel the trip."

Reported speech: The HR manager said (that) the company might cancel the trip.

4. สื่อการเรียนรู้ (ชั้นวางแผนและเตรียมการ)

4.1 Text 1 (Excuse Letters)

4.2 Text 2 (Listening Test) (cr. <https://www.esl-lab.com/easy/answering-machine/>)

4.3 Activity 1 (Listening test)

4.4 Activity 2 (Listening test)

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

ครู	นักเรียน
<p>ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อน (Comprehensible Input) (ชั่วโมงที่ 1)</p> <p>1. ครูถามนักเรียนว่า Have you ever made your close friend sad or disappointed? How did you do to make your close friend forgive you?</p> <p>2. ครูเขียนข้อความลงบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าจะแก้ตัวอย่างไร หากเกิดเหตุการณ์ดังนี้ Your mother picked you up at school but you went with your friends to have some snack near your school. She waited for you at school more than one hour. She got angry with you but she did</p>	<p>1. นักเรียนอาจจะตอบไปว่า Yes. / No. / write a note for apology. / telephone.</p> <p>2. นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม</p>

ครู	นักเรียน
<p>not speak a word during the way home.</p> <p>3. ครูเฉลยคำตอบที่ควรจะเป็น</p>	<p>3. นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ</p>
<p><u>ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก</u></p>	
<p><u>Intake - Getting It</u></p>	
<p>Getting 1 (Activity 1)</p>	
<p>1. ครูแจก Text 1 (จดหมายกลางาน) ให้นักเรียน</p> <p>2. ครูพานักเรียนอ่านตามครู</p> <p>3. ครูให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนยังไม่รู้ช่วยกัน</p>	<p>1. นักเรียนรับ Text 1 จากครู</p> <p>2. นักเรียนอ่านตามครูอย่างพร้อมเพรียงกัน</p> <p>3. นักเรียนช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ที่ตนเองยังไม่รู้</p>
<p>4. ครูถามนักเรียนว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร</p> <p>5. ครูเฉลยคำตอบ</p>	<p>4. นักเรียนช่วยกันหาคำตอบ</p> <p>5. นักเรียนรับฟังครูเฉลย</p>
<p>Getting 2 (Activity 2)</p>	
<p>1. ครูแจก Activity 1 ให้นักเรียน</p> <p>2. ครูเปิด Audio เสียงจากข่าวของภาษาให้นักเรียนฟัง แล้วให้เติมคำตอบลงในช่องว่าง</p> <p>3. ครูให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจแล้วเฉลยคำตอบ</p>	<p>1. นักเรียนรับ Activity 1 จากครู</p> <p>2. นักเรียนตั้งใจฟัง แล้วเติมคำตอบลงในช่องว่าง</p> <p>3. นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ</p>
<p>4. ครูให้นักเรียนบอกคะแนนเพื่อทำการบันทึก</p>	<p>4. นักเรียนบอกคะแนนครู</p>
<p>Getting 3 (Activity 3)</p>	
<p>1. ครูแจก Activity 2 ให้นักเรียน</p> <p>2. ครูเปิด Audio เสียงจากเจ้าของภาษา 2 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนฟังและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง</p>	<p>1. นักเรียนรับ Activity 2 จากครู</p> <p>2. นักเรียนตั้งใจรับฟัง Audio เสียง ที่ครูเปิด</p>

ครู	นักเรียน
3. ครูนักเรียนเลือกคำตอบที่คิดว่าถูก 4. ครูเฉลยคำตอบและให้นักเรียนเปลี่ยนกัน ตรวจสอบเพื่อเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง 5. ครูทำการเก็บคะแนนการฟังหลังจากที่เฉลย ไป 6. ครูแปลความหมายจากเรื่องที่ได้ฟังไปให้ นักเรียนฟัง	3. นักเรียนเลือกคำตอบที่คิดว่าถูก 4. นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจสอบเพื่อทำการเฉลย 5. นักเรียนบอกคะแนนแก่ครู 6. นักเรียนรับฟังอย่างตั้งใจ
<p><u>ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึก</u></p>	
<p><u>Intake – Using It (ชั่วโมงที่ 2)</u></p>	
<p>Using 1 (Activity 4)</p>	
1. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 2. ครูให้นักเรียนเขียนจดหมายบรรยายเหตุผลที่ ไม่สามารถไปเรียนหรือทำงานได้ เนื้อหาความ ยาว 4-7 บรรทัด 3. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมา อ่านและเขียนเนื้อหาลงบนกระดาน 4. ครูถามนักเรียนทั้งห้องว่าแต่ละกลุ่มให้เหตุผล ว่าอย่างไร 5. ครูเฉลยและช่วยแก้ไขในส่วนที่ผิดไวยากรณ์	1. นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 2. นักเรียนร่วมกันระดมความคิด แล้วช่วยกัน เขียนจดหมาย 3. นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านและ เขียนเนื้อหาลงบนกระดาน 4. นักเรียนช่วยกันบอกเหตุผลของแต่ละกลุ่ม 5. นักเรียนรับฟังอย่างตั้งใจ
<p>Using 2 (Activity 5)</p>	
1. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 2. ครูให้นักเรียนเขียนอีเมลขอโทษและแสดง เหตุผลที่ไม่สามารถเข้าร่วมสัมมนาได้ เนื้อหา	1. นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน 2. นักเรียนร่วมกันระดมความคิด แล้วช่วยกัน เขียนอีเมลล์

ครู	นักเรียน
ความยาว 4-7 บรรทัด 3. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมา อ่านและเขียนเนื้อหาลงบนกระดาน 4. ครูถามนักเรียนทั้งห้องว่าแต่ละกลุ่มให้เหตุผล ว่าอย่างไร 5. ครูเฉลยและช่วยแก้ไขในส่วนที่ผิดไวยากรณ์	3. นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านและ เขียนเนื้อหาลงบนกระดาน 4. นักเรียนช่วยกันบอกเหตุผลของแต่ละกลุ่ม 5. นักเรียนรับฟังอย่างตั้งใจ

6. การวัดและประเมินผล (ขั้นประเมินผล)

กิจกรรมที่จะประเมิน	การประเมิน	เครื่องมือประเมิน
1. Getting 1	ตรวจและให้คะแนน	-
2. Getting 2	ตรวจและให้คะแนน	-
3. Getting 3	ตรวจและให้คะแนน	แบบประเมินทักษะการฟัง
4. Using 1	ประเมินและให้คะแนน	แบบประเมินทักษะการพูด
5. Using 2	ประเมินและให้คะแนน	แบบประเมินทักษะการพูด

7. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Text 1

Lydia Jones

123 Main Street, Anytown, CA 12345 · 555-555-5555 · lydia.jones@email.com

July 1, 2018

Jane Lee
Manager
ACME Realtors
123 Business Rd.
Business City, NY 54321

Dear Ms. Lee:

Please accept this letter as formal notification that I will be unable to attend work from September 1, 2018 to September 5, 2018. I will be attending the professional development conference that I spoke with you about earlier this week.

I have arranged to be on email during work hours, and I will call and check in with the office once a day to see what I missed.

Please let me know if I can provide any further information, or if you need anything else from me to make my absence run smoothly. Thank you for allowing me to take this terrific opportunity.

Sincerely,

Lydia Jones

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Questions.

1. Who has written this e-mail?
2. What is the purpose of this e-mail?
3. Where is the letter sent?
4. When will the sender able to work?
5. What kind of the job that the sender might work?

Activity 1

Fill the right words in the blank.

[Phone ringing . . .]

Bill: Hey, this is Bill. I'm sorry I'm not in. Just leave a message.

[Beep]

Hey Bill. This is Hank. I'm just calling to let you know that I'll be a
.....1..... to the game tomorrow night. I have to work a few2.....
to finish a report. I should wrap things up sometime between3.....
though. Oh, then I'm planning on dropping by Lisa's house for about an hour since
.....4..... recently. And, uh, one more thing. I'll swing by my house to
.....5..... for the game. See you then.

Activity 2

Choose the best answer.

"VOICEMAIL"

1. Bill is going to _____ tomorrow.

- a. a party b. a game c. a dance d. a school

2. Hank has to work late because he needs to _____.

- a. attend a meeting b. ride a bike c. close the office d. write a report

3. Hank is going to visit Lisa because _____.

- a. she got married c. he has to return something
b. she is sick in bed d. he is going to take her to Bill's house

4. Hank is going to get snacks at _____.

- a. his work b. his house c. the store d. the hospital

5. Hank will probably finish his work by _____.

- a. 7:00 p.m. b. 9:00 p.m. c. 10:00 p.m. d. 8:00 p.m.

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่าสอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง (-1)	
สนทนาโต้ตอบ เพื่ออธิบาย และชี้แจง เหตุผลและ การ ขอโทษ	<p>Melisa: Hey, Alex, how was the trip in England?</p> <p>Alex: That was so amazing.1.....</p> <p>Melisa: Glad to hear that. So,2.....</p> <p>Alex: I'd been to Big Ben, Tower of London, Stonehenge, Buckingham Palace,3.....</p> <p>Melisa: Wow! That sounds great. But,4.....</p> <p>Alex: Because I don't like waiting for anybody. And you know, Melisa, I'm single too.</p> <p>Melisa: Ok,5..... I heard Joseph wanted to with you, didn't he?</p> <p>Alex: Yeah, but he told me that his girlfriend didn't allow</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่าสอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง (-1)	
	<p>him to go.</p> <p>Melisa: Hahaha. Poor him.</p> <p>1. a. It's such a good experience</p> <p>b. Why didn't you call us?</p> <p>c. I'm pretty good at dealing with people.</p> <p>d. I saw myself in the future.</p>				
	<p>2. a. do you like these places?</p> <p>b. where had you been?</p> <p>c. do you know landmarks</p> <p>d. where do you love the most?</p>				
	<p>3. a. move on</p> <p>b. I don't care</p> <p>c. and so on</p> <p>d. I've never seen it before</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่าสอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง (-1)	
	<p>4. a. why don't you go with me?</p> <p>b. do you love travelling alone?</p> <p>c. how did you feel?</p> <p>d. why did you go alone?</p>				
	<p>5. a. I see</p> <p>b. no way</p> <p>c. poor you</p> <p>d. shut up</p>				
	<p>6. Mary told me that writing test.....her nervous.</p> <p>a. is making b. will make</p> <p>c. made d. make</p>				
	<p>7. "How are your parents?" she asked. I answered that they.....very well.</p> <p>a. were b. have been</p> <p>c. are d. were being</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อ เสนอ แนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	8. Jane told everybody that she.....a meeting..... a. had, tomorrow b. was having, tomorrow c. will have, the next day d. was having, the next day				
	9. I replied that I her when I back. a. will phone, got b. would phone, got c. will have phoned, will have come d. is to phone, get				
	10. She said that Mary.....into her flat because sheher key. a. can't get, lost b. couldn't get, had lost c. could get, lost d. can get, was losing				
	11. Kavin stayed late and worked..... a. overtime b. porch c. cheat d. deserve				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจ ว่าไม่ สอดคล้อง (-1)	
	12. Prayuth alwaysat me when he is angry. a. cheats b. yells c. calls d. fault				
	13. Maria a promotion. a. yells b. porch c. deserves d. cheats				
เข้าใจการวิธีการ สมัครงาน การ สัมภาษณ์งาน และ ประสบการณ์ใน การทำงาน	Rosy: Honey, how did the interview go? Ken: It went well, but.....14..... a little bit. Rosy: What's wrong with you? Why did you feel that? Ken: Because the HR asked me a lots of questions. Rosy:15..... Ken: She asked me16..... And I told her that I could speak Spanish very well. Rosy: So, what question did make you get nervous the most?				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ. ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจ ว่าไม่ สอดคล้อง (-1)	
	Ken: She asked me17..... Rosy: What did you answer? . Ken: I didn't know anything about it. So,.....18.....				
	14. a. I got nervous b. I love my job. c. the room was cold d. I felt sleepy				
	15. a. What like? b. Like what? c. Who is she? d. Don't worry.				
	16. a. what I had special skill. b. can I speak Spanish? c. if I had any special skills d. what is my favorite language				
	17. a. what did I know about the company? b. if I loved playing card. c. if I wanted to work there d. what I knew about the company.				
	18. a. I talked aimlessly.				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่าสอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง (-1)	
	<p>b. that's a good question.</p> <p>c. I don't want to know anything.</p> <p>d. enough about me.</p>				
<p>เข้าใจหลักการใช้ Reported Question / Command/ Request</p>	<p>19. "Why did you go out last night?"</p> <p>a. She asked me why do I go out last night.</p> <p>b. She asked me why I had gone out last night.</p> <p>c. She told asked me why I went out last</p> <p>d. She told me why I had gone out last night.</p>				
	<p>20. "Do you live in London?"</p> <p>a. She asked me where do I live in London.</p> <p>b. She asked me if do I lived in London.</p> <p>c. She asked me where I live in London.</p> <p>d. She asked me if I lived in London.</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อ เสนอ แนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	<p>21. She asked me if I could help her.</p> <p>a. "Can you help me?"</p> <p>b. "Help me please"</p> <p>c. "Could you help me?"</p> <p>d. "Will you help me?"</p>				
	<p>22. She asked me if I had been to Paris.</p> <p>a. "Had you been to Paris?"</p> <p>b. "Do you have to go Paris?"</p> <p>c. "Have you been to Paris?"</p> <p>d. "Did you go to Paris?"</p>				
	<p>23. Jane.....worry about her health.</p> <p>a. ask to me not to</p> <p>b. asked me not to</p> <p>c. asked to not</p> <p>d. asked not</p>				
	<p>24. The blew his whistle to end the match.</p> <p>a. backpack b. heel</p> <p>d. referee d. officer</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อ เสนอ แนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ. ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	25. They waited on the until it stopped raining. a. porch b. emergency c. backpack d. officer				
สนทนาโต้ตอบ เกี่ยวกับอาชีพ ในการโฆษณา สินค้า	. Mark: Oh, you're right. You're always29.....with a lots of people. You're.....30..... I want to copy your style. Amy: Is that a compliment? Thank you anyway.				
	26. a. It means a responsible buyer. b. It's a status symbol. c. You need to wear flashy clothes. d. You don't need to wear colorful clothes.				
	27. a. Do you enjoy dressing? b. You're so cool. c. Are you following the trend? d. What is this fashion?				
	28. a. Why are you so silly? b. I'm a trend setter. c. I don't want to tell you. d. And so on.				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อ เสนอ แนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	29. a. out of step b. responsible c. advertise d. put on				
	30. a. as chic as b. my whole world c. so functional that d. so chic that				
เข้าใจหลักการใช้ Comparative และ Adverb of degree	31. The tomato soup was.....tasty.....the mushroom soup. a. as, that b. as, as c. so, that d. so, as				
	32. The movies was.....sad..... I cried. a. as, that b. as, as c. so, that d. so, as				
	33. I have a lots of clothes, but I still have..... to wear. a. something b. anything c. nothing d. everything				
	34. She hates in her classroom but her boyfriend. a. everything b. everyone c. someone d. anybody				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	35. Tomorrow is Sunday, so I won't go ... a. anywhere b. somewhere c. everywhere d. nowhere				
	36. Hethe ability to speak English. a. benefit b. acquired c. interacted d. major				
	37. Participants will with guests from all over the world. a. earn b. experience c. interact d. insight				
	38. The park was built for the of the public. a. application b. network c. rotate d. benefit				
สนทนาถามและบอกวิธีปรุงอาหาร	A customer and a E-san food seller talking about cooking papaya salad Mila: This food is really interesting. What is this? Somsri: This is called somtum. Have you ever tried before?				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	<p>Mila: No, I haven't. But I've heard that.....39....., isn't it?</p> <p>Somsri: Of course, you're right! Do you want to try some? . Mila: Oh, sure. Give me a dish.</p> <p>But.....40..... what ingredients do you put in the motar?</p>				
	<p>Somsri: Before I put ingredients in the motar, I have to prepare them in advance. First papaya must be.....41.....</p> <p>Next, tomatoes and limes must be cut. Then, chilies are mashed in a motar.</p> <p>Mila: Ok, I see. So, you'll put them in the mortar and.....42....., right?</p> <p>Somsri: Correct. Fish sauce, sugar, monosodium glutamate</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่าสอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง (-1)	
	<p>will be added. And do you know what the important seasoning ingredient is.</p> <p>Mila: Yeah, but I don't know what it is called. It's like brown liquid.</p> <p>Somsri: Good job,43.....or Plara</p>				
	<p>39. a. it must be really exciting b. it's hard work c. it's a famous food in Thailand d. it's a junk food</p>				
	<p>40. a. can you tell me b. do you know c. how is it cooked d. I love to eat</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่ แน่ใจ. ว่าสอดคล้อง หรือไม่ (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	41. a. throw away b. fried and grilled c. cut and sliced d. peeled and chopped				
	42. a. add the seasoning b. go to the toilet c. wash the dishes d. freeze them in the freezer				
	43. a. who tell you b. that's fermented fish c. that's apple syrup d. it's fried fish				
เข้าใจและใช้ ประโยคที่มี รูปกริยา Passive Voice	44. He was peeling onions quickly. a. The onions was being peeled quickly. b. The onions was peeled quickly. c. The onions were being peeled quickly. d. The onions were peeling quickly. cooking.				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่ แน่ใจว่า สอดคล้อง (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	<p>45. The chef always prepares ingredients before cooking.</p> <p>a. The ingredients were always prepared before cooking.</p> <p>b. The ingredients have been prepared before cooking.</p> <p>c. The ingredients are being prepared before cooking.</p> <p>d. The ingredients are always prepared before cooking.</p>				
	<p>46. Dishes had been washed by my mom.</p> <p>a. My mom had washed dishes.</p> <p>b. My mom has been washed dishes.</p> <p>c. My mom had being washed dishes.</p> <p>d. My mom have washed dishes.</p>				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อ เสนอ แนะ
		แน่ใจว่า สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ. ว่าสอดคล้อง (0)	แน่ใจว่า ไม่สอดคล้อง (-1)	
	<p>47. She may not kill this man.</p> <p>a. This man might not be killed by her.</p> <p>b. This man may not be killed by her.</p> <p>c. This man cannot be killed by her.</p> <p>d. This man may not killed by her.</p>				
	<p>48. Should I buy this house?</p> <p>a. This house should be bought?</p> <p>b. Is this house be bought?</p> <p>c. Should this house be bought?</p> <p>d. Can this house be bought?</p>				
	<p>49. He has a deep into human psychology.</p> <p>a. insight b. opportunity</p> <p>c. spend d. enroll</p>				
	<p>50. Swimming is a very useful</p> <p>a. benefit b. skill</p> <p>c. environment d. leaders</p>				

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของประเด็นแบบสอบถามความพึงพอใจ
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูด
 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของประเด็นข้อความเพื่อใช้ในแบบสอบถาม ความพึงพอใจ
 ของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วย
 วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model แต่ละข้อว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ใส่
 เครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+ 1 หมายถึง เห็นด้วย

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ด้านความรู้ความเข้าใจ					
1.	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในแต่ละบทเรียน				
2.	นักเรียนสามารถฟังและพูดได้ดียิ่งขึ้น				
3.	นักเรียนเกิดแนวคิดที่หลากหลาย				
4.	นักเรียนสามารถเข้าใจวิธีการพูดและการฟังได้ ถูกต้อง				
5.	เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย				
ด้านอารมณ์ ความรู้สึก					
6.	นักเรียนมีความสุขในขณะที่เรียน				
7.	นักเรียนรู้สึกมีอิสระในการเรียน				
8.	นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น				

ข้อ	ประเด็นความพึงพอใจ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
9.	นักเรียนรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียน				
10.	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น				
ด้านทักษะในการเรียนของผู้เรียน					
11.	นักเรียนมีทักษะในการฟังภาษาอังกฤษได้มากขึ้น				
12.	นักเรียนมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น				
13.	นักเรียนมีทักษะในการสนทนาโต้ตอบ				
14.	นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาอังกฤษได้				
15.	นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

...../...../.....

ภาคผนวก ข

ตารางค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจ

ตารางที่ ข.1

ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (จำนวน 50 ข้อ) เรื่อง การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM
Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าความ ยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความ ยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความ ยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
1	0.53	0.25	21	0.55	0.20	41	0.60	0.20
2	0.68	0.35	22	0.65	0.20	42	0.58	0.25
3	0.65	0.20	23	0.60	0.20	43	0.53	0.55
4	0.55	0.20	24	0.38	-0.20	44	0.58	0.25
5	0.60	0.30	25	0.78	-0.05	45	0.55	0.30
6	0.53	0.15	26	0.60	0.20	46	0.65	0.40
7	0.65	0.20	27	0.60	0.20	47	0.50	0.20
8	0.55	0.20	28	0.48	0.25	48	0.50	0.20
9	0.75	0.20	29	0.68	0.45	49	0.48	-0.1
10	0.62	0.35	30	0.63	0.35	50	0.55	0.00
11	0.78	-0.25	31	0.70	0.30			
12	0.40	0.00	32	0.60	0.20			
13	0.40	0.10	33	0.58	0.25			
14	0.60	0.30	34	0.55	0.40			
15	0.53	0.25	35	0.53	0.35			
16	0.48	0.25	36	0.45	0.00			
17	0.63	0.25	37	0.40	0.00			
18	0.65	0.20	38	0.53	-0.05			
19	0.60	0.20	39	0.58	0.25			
20	0.58	0.25	40	0.65	0.20			

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับคือ 0.845

ตารางที่ ข.2

ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ฉบับจริง จำนวน 40 ข้อ) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าความ ยาก(p)	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ข้อที่	ค่าความ ยาก(p)	ค่าอำนาจ จำแนก(r)
1	0.53	0.25	21	0.60	0.20
2	0.68	0.35	22	0.60	0.20
3	0.65	0.20	23	0.48	0.25
4	0.55	0.20	24	0.68	0.45
5	0.60	0.30	25	0.63	0.35
6	0.53	0.15	26	0.70	0.30
7	0.65	0.20	27	0.60	0.20
8	0.55	0.20	28	0.58	0.25
9	0.75	0.20	29	0.55	0.40
10	0.62	0.35	30	0.53	0.35
11	0.60	0.30	31	0.58	0.25
12	0.53	0.25	32	0.65	0.20
13	0.48	0.25	33	0.60	0.20
14	0.63	0.25	34	0.58	0.25
15	0.65	0.20	35	0.53	0.55
16	0.60	0.20	36	0.58	0.25
17	0.58	0.25	37	0.55	0.30
18	0.55	0.20	38	0.65	0.40
19	0.65	0.20	39	0.50	0.20
20	0.60	0.20	40	0.50	0.20

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับคือ 0.845

ตารางที่ ข.3

การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ข้อสอบอิงเกณฑ์ จำนวน 40 ข้อ โดยใช้สูตร Lovett

ผู้เรียน คนที่	คะแนน				หมายเหตุ
	X_i	X^2	(X_i-C)	$(X_i-C)^2$	
1	26	676	-2.5	6.25	
2	25	625	-3.5	12.25	การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น
3	14	196	-14.5	210.25	
4	25	625	-3.5	12.25	
5	23	529	-5.5	30.25	
6	17	289	-11.5	132.25	
7	30	900	1.5	2.25	$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum Xi^2}{(k-1) \sum (Xi-C)^2}$
8	28	784	-0.5	0.25	
9	15	225	-13.5	182.25	$r_{cc} = 1 - \frac{40 \times 939 - 22337}{39 \times 2344}$
10	30	900	1.5	2.25	
11	18	324	-10.5	110.25	$r_{cc} = 1 - \frac{37560 - 22337}{91416}$
12	20	400	-8.5	72.25	
13	31	961	2.5	6.25	$r_{cc} = 1 - \frac{14183}{91416}$
14	15	225	-13.5	182.25	
15	28	784	-0.5	0.25	
16	29	841	0.5	0.25	$r_{cc} = 0.845$
17	11	121	-17.5	306.25	
18	20	400	-8.5	72.25	
19	29	841	0.5	0.25	
20	32	1024	3.5	12.25	
21	19	361	-9.5	90.25	

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

ผู้เรียน คนที่	คะแนน				หมายเหตุ
	X_i	X^2	(X_i-C)	$(X_i-C)^2$	
22	21	441	-7.5	56.25	
23	25	625	-3.5	12.25	
24	729	729	-1.5	2.25	
25	361	361	-9.5	90.25	
26	225	225	-13.5	182.25	
27	784	784	-0.5	0.25	
28	361	361	-9.5	90.25	
29	841	841	0.5	0.25	
30	225	225	-13.5	182.25	
31	900	900	1.5	2.25	
32	441	441	-7.5	56.25	
33	361	361	-9.5	90.25	
34	841	841	0.5	0.25	
35	841	841	0.5	0.25	
36	484	484	-6.5	42.25	
37	900	900	1.5	2.25	
38	784	784	-0.5	0.25	
39	361	361	-9.5	90.25	
40	841	841	0.5	0.25	
รวม	939	23377		2344	

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนนกระบวนการเรียน										รวม		
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	คะแนน	กิจกรรม			
1	10	5	10	5	10	5	10	5	10	5	10	5	120
2	พุท	ฟัง	พุท	ฟัง	พุท	ฟัง	พุท	ฟัง	พุท	ฟัง	พุท	ฟัง	102
3	8	5	8	5	8	5	8	5	8	5	8	5	97
4	8	5	8	5	8	5	8	5	8	5	8	5	101
5	8	5	8	5	8	5	8	5	8	5	8	5	95
6	6	5	6	5	6	5	6	5	6	5	6	5	93
7	8	5	8	5	8	5	8	5	8	5	8	5	97
8	6	5	6	5	6	5	6	5	6	5	6	5	98
9	5	5	6	5	6	5	6	5	6	5	6	5	94
10	9	4	9	4	9	4	9	4	9	4	9	5	95
10	5	5	7	5	8	5	8	5	9	4	6	4	94

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คน	คะแนนกระบวนการเรียน										รวม				
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	คะแนนกิจกรรม						
11	7	5	6	5	8	5	8	5	7	5	7	5	6	5	97
12	9	4	9	4	6	4	5	5	6	5	8	4	8	4	91
13	6	4	7	4	7	5	9	4	7	5	5	5	6	4	90
14	9	5	8	5	7	5	8	4	8	5	6	5	7	5	98
15	5	5	7	5	8	5	6	5	7	5	4	5	5	5	89
16	7	5	7	5	9	5	9	5	8	5	5	5	5	5	95
17	8	5	6	5	6	4	8	4	7	5	8	5	6	5	95
18	8	5	7	5	6	5	8	5	7	5	6	5	7	5	96
19	5	4	7	5	7	5	7	5	9	4	9	4	8	5	96
20	7	5	8	5	9	4	8	5	7	5	6	5	5	3	94
21	7	5	6	5	7	5	8	4	9	4	7	5	5	4	94

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คนที	คะแนนกระบวนการเรียน (คะแนน/แผน)										รวม คะแนน กิจกรรม				
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	5ฟัง	10					
22	10	5	10	5	10	5	10	5	10	5	10	5	5	5	97
23	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	96
24	9	5	7	5	8	5	8	5	8	5	7	4	9	4	103
25	6	4	7	4	8	4	6	4	7	5	5	5	6	5	89
26	7	5	8	5	8	4	7	4	8	5	6	4	8	4	96
27	5	5	7	5	6	5	8	5	5	5	5	5	5	5	90
28	9	5	7	5	7	5	5	7	7	5	9	5	5	5	97
29	5	5	7	5	7	5	6	5	7	5	8	5	7	5	92
30	8	5	7	5	7	4	8	5	7	5	7	5	6	5	99
31	8	5	6	4	7	5	8	4	7	4	5	5	5	5	91
32	7	5	7	5	5	5	9	4	6	4	6	4	8	5	96

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

คะแนนกระบวนการเรียน (คะแนน/แผน)													รวม					
คนที่	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		แผนที่ 7		แผนที่ 8		คะแนน กิจกรรม	
	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง		
33	7	5	7	4	8	5	9	5	5	5	4	5	5	6	4	8	5	93
34	8	4	7	5	5	5	6	4	9	4	4	9	4	6	5	6	4	91
35	6	5	7	5	8	5	9	5	6	5	7	5	8	5	5	5	5	96
36	5	5	7	4	9	4	6	5	8	5	6	5	6	4	7	5	5	91
37	7	5	7	5	8	4	8	4	7	5	5	7	5	5	8	5	5	98
38	7	5	5	5	8	5	6	5	7	5	6	6	4	5	6	5	5	90
39	7	4	8	4	6	5	7	5	6	4	8	5	7	4	7	5	5	92
รวม																	3,698	
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})																	94.82	
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)																	3.47	
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย																	79.01	

ตารางที่ ค.2

วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model (E₂)

ผู้เรียนคนที่ (N)	คะแนนแบบทดสอบ		ผลต่างคะแนน
	ก่อนเรียนรู้ (Pre-test)	หลังเรียนรู้ (Post-test)	
1	12	28	16
2	15	33	18
3	10	24	14
4	14	33	19
5	13	34	21
6	11	33	22
7	14	35	21
8	10	27	17
9	12	30	18
10	10	30	20
11	9	26	17
12	14	28	14
13	13	34	21
14	13	33	20
15	11	32	21
16	12	30	18
17	14	32	18
18	9	31	22
19	16	35	19
20	11	30	19
21	10	33	23
22	12	25	13
23	14	28	14
24	11	34	23

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

ผู้เรียนคนที่ (N)	คะแนนแบบทดสอบ		ผลต่างคะแนน
	ก่อนเรียนรู้ (Pre-test)	หลังเรียนรู้ (Post-test)	
25	8	30	22
26	14	29	15
27	15	36	21
28	11	27	16
29	9	30	21
30	12	32	20
31	11	32	21
32	13	31	18
33	14	34	20
34	10	30	20
35	12	33	21
36	11	33	22
37	12	34	22
38	10	30	20
39	11	33	22
รวม	463	1212	749
เฉลี่ย	11.87179	31.07692	19.20513
S.D.	2.06278	3.15993	2.930596
ร้อยละ	34.04412	77.69231	

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๒/ว ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสไบพร พงศ์ศาสตร์

ด้วย นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๒๖๒๓๓

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๒/ว ส๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวจันทรี โปหนี

ด้วย นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู รหัสประจำตัว ๖๑๘๖๑๐๕๒๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญญาชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐๕๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสุเมธ เทียงคำ

ด้วย นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู รหัสประจำตัว ๒๑๘๐๑๐๕๒๐๑๐๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.จันทนา จันทร์พุ่ม)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/๑ ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางเรไร สุปัญบุตร

ด้วย นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู รหัสประจำตัว ๒๑๘๐๑๐๕๒๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์หอม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสกล มาบุญธรรม

ด้วย นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู รหัสประจำตัว ๖๓๘๐๑๐๕๒๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์พุ่ม)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓๓

ที่ อว ๐๖๓๙.๐๒/ว ๘๗๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงนารี

ด้วย นางสาวชรินทร์น พันธ์ศรี รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/๓ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครูศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ยว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๘๗๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงนารี

ด้วย นางสาวชรินทร์ พันธุ์ครู รหัสประจำตัว ๖๑๘๐๑๐๕๒๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คุณครูศาสตร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/๕ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทนุมา)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ชรินทร์ พันธุ์ครู, สุรกานต์ จังหาร และทิพาพร สุจारी. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การฟังและการพูด ด้วยวิธีการสอนแบบ B-SLIM Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 2 “นวัตกรรมสร้างสรรค์ศาสตร์พระราชา สู่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”. ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวชรินทร์น์ พันธุ์ครู
วัน เดือน ปี เกิด 16 สิงหาคม 2535
ที่อยู่ปัจจุบัน 149 ม.8 ต. ขามเรียง อ. กันทรวิชัย จ. มหาสารคาม 44150

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2558 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2563 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY